

เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

A COMPARATIVE FACTORS CONTRIBUTED TO ACHIEVEMENT OF
INDUSTRIAL PROGRAM STUDENTS IN SAMUTHSAKHON
TECHNICAL COLLEGE

นายสมภพ ภาสบุตร

MR. SOMPHOP BHASABUTRA

T030996

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

47.

ส.ช.ป.

2541

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่.....

เลขทะเบียน.....30996

น, เดือน, ปี..... 4 ก.ย. 2541

พ.ศ. 2541

ISBN. 974-622-238-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A COMPARATIVE FACTORS CONTRIBUTED TO ACHIEVEMENT OF
INDUSTRIAL PROGRAM STUDENTS IN SAMUTSAKHON
TECHNICAL COLLEGE

SOMPHOP BHASABUTRA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONDKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1998

ISBN. 974-622-238-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

นักศึกษา

นายสมภพ ภาสบุตร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

ดร.ศิริพรรณ ชุมนูม

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อการศึกษาที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียนระดับปวช.ปีที่ 1 ช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ที่เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 และกำลังเรียนในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 2 กลุ่ม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ค่าระดับคะแนนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวนรวมทั้งสิ้น 269 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มี 4 ด้าน ด้านทางโรงเรียน มีครูผู้สอน

อาจารย์ที่ปรึกษา การได้รับการแนะแนว ด้านผู้ปกครอง มีการสนับสนุนของผู้ปกครอง
เศรษฐกิจทงานบ้าน ด้านนักเรียนเอง มีแรงจูงใจ วิธีการเรียน การทำงานระหว่างเรียน ทาง
ด้านสังคม มีการคบเพื่อน สิ่งแวดล้อมทงานบ้าน สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่า
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรม
สำเร็จรูป SPSS PC⁺ (Statistic Package for the Social Sciences personal Computer plus)

ผลการวิจัยพบว่า

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.ปีที่ 1 ว่าง
อุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยทางโรงเรียน ครูที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษา การได้รับการแนะแนว แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัจจัยทางผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ยรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนเศรษฐกิจทงานบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยจากนักเรียนเอง มีค่าเฉลี่ยรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนแรงจูงใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยทางสังคม การคบเพื่อน กับสภาพแวดล้อมทงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยรวมแล้วมี
ความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

Thesis Title	A Comparative Factors Contributed to Achievement of (Students in) Industrial Program Samuthsakhon Technical Colledge.
Student	Mr.Somphop Bhasabutra
Thesis Advisor	Associate Pro.Dr.Preeyaporn Wonganutrohd
Thesis Co-advisor	Mrs.Aschara Serbsinskulchai Dr.Siripan Choomnoom
Level of Study	Master of Industrial Education in Vocational Administration Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1998

ABSTRACT

The objective of this research was to study the factors related to achievement of students and to compare those factors Contributed to achievement of the first year students in Certificate programe of samuthsakhon Technical colledge.

The studied sample consisted of 2 groups of the 269 students passed the first year and contrinued their study in the second year there were 175 students who had the accummucate grade not less than 2.5, 2 and were 94 students who had the accummuted grade less than 2.0

The instruments used for collecting data were 2-parts questionnaires,the first part was the personal data of the sample, and the second part were faetors coutributed to aehiervement . Statistics used were percentage mean standard Deviation and t-test. The SPSS PC⁺ (Statistical Package for the Social Seienecs personal Computer pluss) was Used, for data analysis

Finding were as follows:

Opinion related to their achievement in the first year industrial program of Samuthsakon Technical College were as follow:

Students' opinions on school factors showed no significant differences at .05 level. Parent factors showed no significant different at .05 level except family' s economic factor showed significant different at .05 level. Students' personal factors showed no significant differences at .05 level and the last factor, social factors showed no significant differences at .05 level

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ จัดทำด้วยความลำบาก และจะไม่มีผลสำเร็จเลย ถ้าไม่ได้แรงกระตุ้นจากอาจารย์อันเป็นที่รักยิ่ง รองศาสตราจารย์ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ คอยให้กำลังใจ และเอาใจใส่อยู่เสมอ แม้ผู้วิจัยจะย้ายจากวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครไปอยู่วิทยาลัยเทคนิคกระบี่แล้วก็ตามจึงขอขอบคุณท่านมาไว้ที่นี่ด้วย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิรันธนานนท์ ซึ่งได้พยายามถามไถ่อยู่เสมอ ด้วยความเมตตาและเป็นห่วงใย

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วมที่มุ่งต้องการให้ผลงานออกมามี และถูกต้อง ได้กรุณาชี้แนะ และแก้ไขให้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณท่าน ดร.ศิริพรรณ ชุมนนุช ซึ่งท่านเป็นข้าราชการในกรมอาชีวศึกษา และได้แสดงความเป็นห่วงอาทร ทั้งยังกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ให้ด้วยความเต็มใจ

ขอขอบพระคุณ ดร.สมชัย ชินะตระกูล ซึ่งท่านกรุณาช่วยอำนวยความสะดวก ในเรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์และเป็นที่ปรึกษาด้านวิชาสถิติให้

ขอบพระคุณทุกท่านที่กล่าวนามมาและไม่ได้กล่าวนามแต่ท่านได้กรุณาช่วยให้งานวิจัยนี้ได้เสร็จลงอย่างสมหวังตั้งใจ

สมภพ ภาสบุตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
เชิงอรรถ.....	11
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร.....	12
แผนพัฒนาอาชีพศึกษาระยะที่ 8 (2540-2544).....	14
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538.....	16
การวัดและการประเมินผลการเรียนในระดับ ปวช. พุทธศักราช 2538.....	20
ปัจจัยทางการเรียน	21
ปัจจัยทางผู้ปกครอง.....	31
ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง.....	36
ปัญหาสังคม.....	43
เชิงอรรถ.....	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือในการวิจัย.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล.....	58
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ตอนที่ 1 สรุปรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว.....	59
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยสมุทรสาคร จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกลุ่มที่ 1.....	65
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	81
ขอบเขตของการวิจัย.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	84
การอภิปรายผลการวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	94
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	95
เชิงอรรถ.....	97
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	108
ประวัติผู้เขียน.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แนวการคิดการวิจัยสภาพปัญหาต่าง ๆ ได้จากแนวคิด ทฤษฎีจากผู้รู้และผู้มีประสบการณ์ของบุคคล.....	6
2. ค่าความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม ประกอบการวิจัย ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของกลุ่มนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ภิราม.....	57
3. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ.....	60
4. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาเดิม ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร.....	60
5. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลการเรียนเดิมก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร.....	61
6. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่แผนกวิชา ในชั้น ปวช. 1.....	61
7. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่ในเกณฑ์ จากผลการเรียนในชั้น ปวช. 1 ปีการศึกษา 2538.....	62
8. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด.....	63
9. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวิชาที่ไม่ชอบเรียนมากที่สุด ในระดับ ปวช.	63
10. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพของบิดามารดา แตกต่างกัน.....	64
11. จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพี่น้องทั้งหมด.....	65
12. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ด้านครูผู้สอน.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

13. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา..... 67
14. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่ออาจารย์แนะแนว..... 68
15. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการสนับสนุนของผู้ปกครอง..... 69
16. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการช่วยเหลือผู้ปกครอง..... 70
17. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อเศรษฐกิจที่บ้าน..... 71
18. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อแรงจูงใจ..... 72
19. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อวิธีการเรียน..... 73
20. แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการทำงานระหว่างเรียน..... 74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

21.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการคบเพื่อน.....	75
22.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อสภาพแวดล้อมที่บ้าน.....	76
23.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ภาพรวมปัจจัยทางโรงเรียน.....	77
24.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ภาพรวมปัจจัยทางผู้ปกครอง.....	77
25.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ภาพรวมปัจจัยจากนักเรียนเอง.....	78
26.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ภาพรวมปัจจัยทางสังคม.....	79
27.	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อปัจจัยทั้ง 4 ด้าน.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)¹ ภาวะเศรษฐกิจไทยจะชะลอตัวลงกว่าในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 แต่ก็ยังขยายตัวในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง โดยอยู่ในระดับเฉลี่ยร้อยละ 8.2 ต่อปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ก่อสร้างและบริการมีผลทำให้โครงสร้าง ภารกิจต่าง ๆ เปลี่ยนไปจากอดีต สัดส่วนการจ้างงานของตลาดแรงงานในระบบมีแนวโน้มทะยานตัวสูงขึ้น ก่อให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีฝีมือ ช่างเทคนิค และกำลังคนในระดับกลาง และระดับสูง เมื่อสถานประกอบการตื่นตัวมากขึ้นเท่าไร ความต้องการกำลังคนย่อมมีมากขึ้นเพียงนั้น ในการเจริญเติบโตของสถานประกอบการนั้น ต้องการกำลังคนที่มีทั้งความรู้เป็นพวก Labour ประเภท Unskilled labour และพวกที่เป็น Skilled labour หรือ Skilled worker และสูงขึ้นไปถึงระดับ Technician และ Engineer

แต่ผลปรากฏว่ามีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนแล้วใน 1 ปี จะได้ผลการเรียนเป็นค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ กล่าวคือได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ซึ่งจะเป็นการทำนายได้ 2 ประการ ประการที่ 1 คงจะมีนักเรียนไม่น้อยเช่นกันที่ถูกออกเหตุเพราะได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 1.5 และประการที่ 2 การเรียนต่อไปในปีที่ 2 น่าจะเป็นปัญหาเรียนไม่จบชั้น ปวช. ปีที่ 2 ถ้าหากไม่สามารถทำค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในปีที่ 2 ไม่ถึง 1.75

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย² ได้ทำการศึกษาโครงสร้างตลาดแรงงานไทยในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 เพื่อที่จะทราบทิศทางและโครงสร้างการมีงานทำ ภายใต้ความสัมพันธ์ของตัวแปรทางเศรษฐกิจ ประชากร กำลังแรงงานและการศึกษา โดยได้คำนึงถึงปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อโครงสร้างการมีงานทำของประเทศไทยในระยะยาวและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดข้อสมมติต่าง ๆ ในเชิงปริมาณต่อไป ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่

ก) ลักษณะการดูดซับแรงงานของภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ภายใต้ข้อสมมุติการตัดสินใจของแรงงาน ในตลาดแรงงานที่มีการแบ่งแยกเป็นตลาดแรงงานในระบบและนอกระบบ

ข) ลักษณะการเจริญเติบโตของผลผลิตรวมของประเทศที่จะสะท้อนกลับมาในรูปของความต้องการแรงงานในแต่ละสาขาเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจของตลาดแรงงานในระบบเป็นตัวนำและภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ เป็นตัวตาม

ค) ลักษณะการทดแทนกันของกำลังแรงงานในอนาคต โดยที่การผลิตในสาขาต่าง ๆ ต้องการกำลังแรงงานที่มีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ผลการศึกษาคาดว่าในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ³ ฉบับที่ 7 จะมีแรงงานใหม่เข้าสู่ตลาดแรงงานจำนวน 2.8 ล้านคน โดยภาคเกษตรจะรองรับแรงงานใหม่ที่เพิ่มขึ้นได้ประมาณ 6 หมื่นคน ภาคอุตสาหกรรม (รวมหัตถกรรมเหมืองแร่ ก่อสร้าง และสาธารณูปโภค) จะสร้างงานใหม่ได้ประมาณ 1.1 ล้านคน ส่วนที่เหลือเป็นภาคบริการจะสามารถจ้างงานใหม่ได้ประมาณ 1.6 ล้านคน ซึ่งมีผลทำให้โครงสร้างตลาดแรงงานมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ฐานงานในธุรกิจ อุตสาหกรรมบริการและการเกษตรสมัยใหม่ มากขึ้น กล่าวคือ ในปี 2539 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนฯ 7 โครงสร้างการมีงานทำภาคเกษตร : อุตสาหกรรม : บริการจะเปลี่ยนเป็นร้อยละ 58 : 15 : 27 การขยายตัวของการทำงาน เช่นนี้ ก่อให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีฝีมือ ช่างเทคนิค และกำลังคนในระดับกลาง และระดับสูง ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และการจัดการเพิ่มมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพอันจะนำไปสู่การปรับอัตราค่าจ้างที่สอดคล้องกัน

ประมาณการมีงานทำของกำลังครุอาชีวศึกษาทั้งประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁴ ฉบับที่ 7 คาดว่าเป็นผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จำนวน 7.8 แสนคน ในต้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (ปี 2534) และเพิ่มขึ้นเป็น 9.6 แสนคน ในปลายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (ปี 2539) หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 4.4 ต่อปี สำหรับการคาดประมาณความต้องการกำลังคนในปี 2535 คาดว่าระดับ ปวช. มีประมาณ 3.4 หมื่นคนและเพิ่มเป็น 4.1 หมื่นคนในปี 2539 คาดว่ากำลังแรงงานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 จะเพิ่มจาก 32.2 ล้านคนในปี 2534 เป็น 35.0 ล้านคนในปี 2539 หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.7 ต่อปี สำหรับกำลังแรงงานในระดับ ปวช. ปวส. และ ปวท. มีจำนวนประมาณ 8.1 และ

4.7 แสนคนในปี 2534 และจะเพิ่มเป็น 9.8 และ 6.5 แสนคนในปี 2539 คิดเป็นอัตราเพิ่มของระดับ ปวช. ปวช. เฉลี่ยร้อยละ 3.9 ต่อปี ระดับ ปวส. ปวท. เฉลี่ยร้อยละ 6.7 ต่อปี จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 ได้คาดว่าประมาณผู้สำเร็จการศึกษา ปวช. ในปี 2535 จำนวน 1.05 แสนคน และเพิ่มเป็น 1.34 แสนคนในปี 2539 หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 6.3 ต่อปี ผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านี้จะทยอยเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. จะเข้าสู่ตลาดแรงงานร้อยละ 33 ของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากส่วนใหญ่มุ่งเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

ดังนั้นคนที่จบอย่างต่ำระดับ ปวช. เป็นระดับวิชาชีพที่โรงงานอุตสาหกรรมต้องการ เพราะคนเหล่านี้มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้วนำไปปรับเล็กน้อยก็ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้ เพราะฉะนั้นการเรียนวิชาชีพไม่มีค่าว่าสูญเปล่า เพราะผู้เรียนจบได้ทำงานทุกคนและมีสวัสดิภาพตามสมควรที่เดียว เพียงแค่จบ ปวช. เท่านั้นแต่จะมีอนาคตดีเหมือนจบ ปวส. ปวท. หรือ คอ.บ. หรือเทียบเท่าไม่ได้ แต่ก็แจ่มชัดพอสมควร ผู้เรียนจบ ปวช. รัฐบาลต้องลงทุนถึงหัวละ 2,220 บาทต่อคน และถ้าเป็น ปวส. รัฐบาลต้องลงทุนหัวละ 2,800 บาทต่อคนต่อปี พุดถึง ปวช. หัวละ 2,200 บาท ต่อคน ถ้าต่อ 3 ปี จบหลักสูตรเป็นเงิน 6,600 บาท เพราะฉะนั้น รัฐบาลยังต้องลงทุนอีกมาก เช่น ค่าจ้างครูผู้สอน สร้างอาคารเรียน และการใช้สื่อการสอนอย่างดี สำหรับผู้เรียนได้ประสบการณ์คุ้มค่า

ตามสถิติปรากฏว่า เด็กนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 ต้องออกจากสถานศึกษาเพราะสอบได้เกรดเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 1.5 และได้เกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2 ก็เป็นจำนวนมาก รัฐบาลต้องเสียเงินไปไม่ใช่เงินที่ลงทุนไปแล้วกลับไม่ได้อะไรคืนมาเลย ถ้าวิทยาลัยที่มีนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 500 คน เด็กที่ตบออกกลางคันเหตุเพราะผลการเรียนไม่ถึง 1.5 ถึง 150 คน โดยประมาณปีหนึ่งรัฐบาลต้องเสียเงิน $150 \times 2,200 = 330,000$ บาท ให้กับเด็ก ปวช. 1 ไม่ใช่เสียเท่านั้นยังเสียค่าสื่อการสอน อุปกรณ์ที่ไม่มาจากเงินวัสดุฝึก ซึ่งเป็นทรัพย์สินของเด็กและค่าจ้างครู ประกอบกันอีกเป็นเงินอีกราว 500,000 บาท เสียไปโดยไม่ได้อะไรคืนมาเลย ส่วนใหญ่ที่ตบออกกลางคันเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นวิชาสามัญเกือบทั้งสิ้น

ค่าของความเสียหายหลังจากนักเรียนที่เรียนได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ หรือออกกลางคันมีผลพวงตามมาอีกมากมาย⁶ เช่น นักเรียนไม่รู้เรื่อง ผิดหวังในตัวเอง ท้อแท้และเหนื่อยหน่ายจากการเรียน เรียนไม่รู้เรื่อง และไม่มีใครสนใจตัวเองถามครูก็อายเพื่อน เรื่องเหล่านี้อยู่ในความคิดคำนึงของวัยรุ่นที่ก้าวในจังหวะที่ผิดแต่แรกเริ่ม ขาดกำลังใจ นักเรียน

พวกนี้จะออกไปทำอะไรประทศสังคม ได้ในทันทีที่เขาสรุปตัวของเขาเอง นับว่าเป็นปัญหาสังคมประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง เด็กที่มีนิสัยเกเรอยู่แล้วเป็นเด็มหัน เรียน ปวช. เพราะไม่รู้จะเรียนอะไรแล้วก็ไม่ได้ทำอะไรไปจริง ๆ จากสภาพของสังคมในวิทยาลัยที่ไม่ได้เอื้อต่อคนที่หมดกำลังใจที่จะเรียน หรือคนที่ไม่หวังอะไรจากการเรียนแล้ว

อีกประการหนึ่ง เด็กมีปัญหาครอบครัว พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน ครอบครัวแตกแยก อยู่กับพ่อเพียงลำพัง หรืออยู่กับแม่ตามลำพัง หรือไม่มีพ่อแม่ต้องอาศัยอยู่กับญาติหรืออาศัยอยู่ที่อื่น เด็กพวกนี้จะอยู่ในสภาพง และยังหาคำตอบให้กับตัวเองไม่ได้ว่า มากเรียนทำไม ทำไมไม่ทำงานทำ พวกนี้การเรียนก็จะตกต่ำ หรือต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

ในปัจจุบันการอาชีวศึกษาจัดได้ว่ามีบทบาทสำคัญในฐานะที่ผลิตกำลังคนระดับกลางสายวิชาชีพต่าง ๆ ให้แก่ระบบเศรษฐกิจ แต่ภายใต้ระบบการผลิตนี้ก็ยังมีปัญหาความไม่สอดคล้องตอบสนองต่อระบบใช้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กล่าวคือฝ่ายผลิตไม่สามารถผลิตกำลังคนในสาขาวิชาที่กำลังเป็นที่ต้องการอย่างสูงของตลาดแรงงานได้อย่างเพียงพอ ทำให้เกิดการขาดแคลนกำลังคนในบางสาขาวิชาโดยเฉพาะทางด้านช่าง ในขณะที่เดียวกันกำลังคนที่ผลิตออกไปก็มีคุณสมบัติที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งต้องการผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถทางด้านปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎี ความสามารถในการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงต้องมีการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีการศึกษาสภาพและแนวโน้มทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และสภาพปัญหาและมูลเหตุแห่งปัญหาการอาชีวศึกษาเป็นพื้นฐาน

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนพบว่า ควรจะปรับปรุงทั้งทางด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงาน เนื้อหาของหลักสูตรไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการประกอบอาชีพอิสระ ไม่ทันสมัยสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อุปกรณ์การเรียนการสอนก็ไม่ทันสมัย อีกทั้งเนื้อหาวิชาสามัญและพื้นฐานไม่สัมพันธ์กับประเภทวิชาที่เรียน การฝึกภาคปฏิบัติก็มีน้อย นอกจากนี้ยังไม่พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรอาชีวศึกษายังมีความยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ถึงแม้หลักสูตรจะมีวิชาเลือก และวิชาเลือกเสรีจำนวนหนึ่งแล้วก็ตาม เมื่อเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเช่นนี้หน่วยงานรับผิดชอบน่าจะพิจารณาทบทวนโดยประสานกับสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ และสามารถปรับเปลี่ยนตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการทำงาน นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการฝึกภาคปฏิบัติให้มากขึ้น โดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกงานจริงกับสถานประกอบการที่ตรงกับประเภทวิชาที่เรียนและฝึกในระยะเวลาที่นานพอสมควร ซึ่งเรื่องนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบ สถานศึกษาจะต้องประสานกัน ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ อาจต้องมีการร่างกฎระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือปรับปรุงกฎระเบียบที่มีอยู่เดิม รวมทั้งการดำเนินงานในเรื่องอื่น เช่น มาตรการด้านภาษี เป็นต้น เพื่อเป็นการจูงใจให้สถานประกอบการยินดีให้ความร่วมมือในการรับนักศึกษาไปฝึกงานด้วย

แนวคิดการวิจัย

สภาพปัญหาต่าง ๆ ได้จากแนวคิด และทฤษฎีจากผู้รู้และผู้มีประสบการณ์ของบุคคลเหล่านี้

ปัจจัยการเรียนรู้	วิสาร เกษม ประทุม	ชม ภูมิภาค	วิไล แผง คำ	จิน ตนา หมู่ผึ้ง	สุนันท์ ศลโกสม	เจลิยว บุรี ภักดี	อรพิน ท์ ชูชม
ปัจจัยเรื่องครูสอน						/	
ปัจจัยอาจารย์ที่ ปรึกษา			/				
ปัจจัยทางบ้าน	/						/
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน		/					/
ปัจจัยเกี่ยวกับสังคม				/			
ปัจจัยการได้รับการ แนะแนว				/			
ปัจจัยวิธีการเรียน	/	/					/
ปัจจัยความรู้ของ บิดามารดา				/	/		
ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์				/	/		/

ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเป็นหัวข้อควรวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยทางโรงเรียน

- ครูที่สอน
- อาจารย์ที่ปรึกษา
- การได้รับการแนะแนว

2. ปัจจัยผู้ปกครอง

- การช่วยผู้ปกครอง

- เศรษฐกิจทางบ้าน

3. ปัจจัยจากนักเรียนเอง

- แรงจูงใจ

- วิธีการเรียน

- การทำงานระหว่างเรียน

4. ปัจจัยสังคม

- การคบเพื่อน

- สภาพแวดล้อมทางบ้าน

สภาพต่าง ๆ ได้จาก แนวคิด และทฤษฎีจากผู้รู้และผู้มีประสบการณ์ดังกล่าว
ได้แล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 ซึ่งเรียนจบ 1 ปีแล้ว และกำลังเรียน ปวช. ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียน หมายถึง ผู้ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ถึง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในสาขาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ช่างอุตสาหกรรม หมายถึง ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างกลโรงงาน รวมทั้งสิ้น 6 แผนกวิชาในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนครบ 1 ปีแล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนครบ 1 ปีแล้ว ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ลงมา

ปัจจัยทางโรงเรียน หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนต้องสัมพันธ์ด้วย เช่น ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และการได้รับการแนะแนวที่มีผลต่อเด็ก

ปัจจัยทางผู้ปกครอง หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และการช่วยผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจนเศรษฐกิจทางบ้าน

ปัจจัยจากนักเรียนเอง หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของเด็กซึ่งจูงใจภายใน และจูงใจภายนอก วิธีการเรียน การทำงานระหว่างเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

ปัจจัยทางสังคม หมายถึง การคบเพื่อนของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งมีทั้งบุคคล และสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนเอง

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีปัจจัยทางการเรียน ซึ่งแตกต่างกัน ตามค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 4 ด้านคือ

1. ปัจจัยทางโรงเรียน
2. ปัจจัยทางผู้ปกครอง
3. ปัจจัยจากนักเรียนเอง
4. ปัจจัยทางสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะสภาพของนักเรียนช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ที่เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แล้ว และกำลังเริ่มเรียนในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป

2. ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษานักเรียนช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครที่เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แล้วและเรียนในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ลงมา

3. ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเปรียบเทียบปัจจัย 4 ปัจจัย คือ

3.1 ปัจจัยทางโรงเรียนซึ่งจะกล่าวถึง ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และการได้รับการแนะแนว

3.2 ปัจจัยทางผู้ปกครอง ซึ่งจะกล่าวถึง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง การช่วยผู้ปกครองและเศรษฐกิจที่บ้าน

3.3 ปัจจัยจากนักเรียนเอง ซึ่งจะกล่าวถึง แรงจูงใจ วิธีการเรียนการทำงานระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

3.4 ปัจจัยทางสังคม ซึ่งจะกล่าวถึง การคบเพื่อนของเด็กและสภาพแวดล้อมที่บ้าน

ตัวแปรที่จะทำการศึกษา

1. ปัจจัยทางโรงเรียน

- ครูที่สอน
- อาจารย์ที่ปรึกษา
- การได้รับการแนะแนว

2. ปัจจัยทางผู้ปกครอง

- การสนับสนุนของผู้ปกครอง
- การช่วยผู้ปกครอง
- เศรษฐกิจที่บ้าน

3. ปัจจัยจากนักเรียนเอง

- แรงจูงใจ
- วิธีการเรียน
- การทำงานระหว่างเรียน

4. ปัจจัยทางสังคม

- การคบเพื่อน
- สภาพแวดล้อมที่บ้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ที่เรียนช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร และได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักเรียนกลุ่มที่เรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่เรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, ประสิทธิภาพของการศึกษา, รายงานการวิจัย, (มปพ.), หน้า 5.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 7.

⁴สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, ประสิทธิภาพของการศึกษา, รายงานการวิจัย, (มปพ.), หน้า 8

⁵กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2535, พ.ศ. 2538, ข้อ 25.

⁶สมพร สุทธิสังข์, "รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลกรณีนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่องลาออกกลางคันระหว่างปีการศึกษา 2524-2539," (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 7-8.

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัย ได้รวบรวมแนวคิดจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
2. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 - 2544)
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
4. การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช. พุทธศักราช 2538
5. ปัจจัยทางการเรียน
  - 5.1 ปัจจัยทางโรงเรียน
  - 5.2 ปัจจัยทางผู้ปกครอง
  - 5.3 ปัจจัยจากนักเรียนเอง
  - 5.4 ปัจจัยทางสังคม

ความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร เป็นสถานศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 927 ถนนเศรษฐกิจ 1 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ได้ก่อตั้งเป็นสถานศึกษาทางอาชีวศึกษาตั้งแต่เป็นโรงเรียนช่างไม้จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อปี พ.ศ. 2485 ซึ่งมีนักเรียน 30 คน จนกระทั่งบัดนี้เป็นวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร มีนักเรียน 3,135 คน มี 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพาณิชยกรรม และสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม เปิดสอน 2 ระดับ คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักเรียน นักศึกษาเรียนเป็น 3 รอบ คือ รอบเช้า เรียนตั้งแต่เวลา 07.50 น. ถึง 15.40 น. รอบบ่าย เรียน ตั้งแต่เวลา 14.00 น. ถึง 19.10 น. รอบค่ำ เรียนตั้งแต่เวลา 17.00 น. ถึง 20.30 น.

นักเรียนที่มีปัญหามากที่สุด คือ ระดับ ปวช. สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ปัญหาเรื่อง การเรียน และความประพฤติ มีนักเรียนที่สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์เป็น จำนวนไม่น้อยในระดับปีที่ 1 และบางรายก็ต้องออกจากวิทยาลัยฯ ไป เหตุเพราะได้ค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยในปีที่ 1 ต่ำกว่า 1.5 ดังตารางแสดงผลการได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 ถึง ปีพ.ศ. 2538 รวมเวลา 5 ปี ดังนี้

ตารางที่ 1
คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ปวช. ปีที่ 1

แผนกวิชา	พ.ศ.2534			พ.ศ.2535			พ.ศ.2536			พ.ศ.2537		
	เข้า เรียน	ต่ำ กว่า 2	ต่ำ กว่า 1.5	เข้า เรียน	ต่ำ กว่า 2	ต่ำ กว่า 1.5	เข้า เรียน	ต่ำ กว่า 2	ต่ำ กว่า 1.5	เข้า เรียน	ต่ำ กว่า 2	ต่ำ กว่า 1.5
ช่างก่อสร้าง	80	10	7	92	12	9	91	20	11	95	12	8
ช่างยนต์	80	7	2	92	14	5	139	25	10	143	34	18
ช่างเชื่อมโลหะ	80	12	10	92	30	24	122	43	22	135	32	18
ช่างไฟฟ้า	80	10	1	92	3	1	131	8	6	144	15	9
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	80	7	4	92	5	-	135	15	6	144	21	7
ช่างกลโรงงาน	-	-	-	-	-	-	91	10	6	144	12	11
รวม	400	46	24	460	64	39	709	121	61	805	126	71

จากผลการเรียนของนักเรียนในระดับ ปวช. ปีที่ 1 พ.ศ. 2534 - พ.ศ. 2537 ของ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จะเห็นว่านักเรียนได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ถึง 572 คน ซึ่งผู้วิจัยมีข้อวิตกว่า การที่นักเรียนได้ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์นี้จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยอะไรหรือไม่

ภารกิจของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาให้นักเรียนนักศึกษาให้พร้อมที่จะเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - พ.ศ. 2544) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลัก

ผู้วิจัยคิดถึงนักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ที่ใช้หลักสูตรใหม่ฉบับนี้แล้ว จะมีผลการเรียนเป็นอย่างไร เกรดเฉลี่ยสะสมของ ปวช. ปีที่ 1 จะออกมามีค่าต่ำกว่า 2 มากน้อยก็คน ซึ่งหมายรวมไปถึงคนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.5 ไปด้วย ซึ่งผู้ที่ได้ต่ำกว่า 1.5 ต้องเป็นผู้ออกจากวิทยาลัยไป เหตุเพราะทำคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.5 และนักเรียนที่สอบผ่านได้คะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2 จะมีเท่าไร มีอะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลทำให้ผลการเรียนจึงออกมาเช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่แท้จริง จากการวิจัยที่แท้จริงเพื่อหาทางแก้ไข ทั้งนี้เพื่อลดความสูญเปล่าทางการศึกษาและให้นักเรียนที่เรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครได้มีโอกาสจบการศึกษา เพื่อจะได้ไปสู่โลกอาชีพได้เป็นอย่างดี

วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา สำหรับนักเรียนนักศึกษาให้พร้อมที่จะเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ

แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 - 2544)

แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 - 2544) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้กระบวนการศึกษาและฝึกอบรม เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนระดับกลาง และระดับสูง รวมทั้งพัฒนากำลังคนทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

1. การผลิตกำลังคน

1.1 ด้านปริมาณ ให้เพียงพอกับความต้องการกำลังคนของประเทศ และเพียงพอกับความต้องการที่จะศึกษาวิชาชีพของประชาชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ได้มีการศึกษาวิชาชีพอย่างกว้างขวางและเสมอภาค

1.2 ด้านคุณภาพ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1.2.1 ทางด้านร่างกาย

- ให้มีสุขภาพสมบูรณ์ เติบโตสมวัย
- เข้าใจสาธารณสุขพื้นฐาน รู้จักป้องกันโรค
- ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด

1.2.2 ทางด้านจิตใจ

- มีความสุขสงบ รู้จักพักผ่อนและสันตนาการในทางที่เหมาะสม
- มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ภาควุฒิใจในตนเอง
- มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เข้าใจคนอื่น ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ทำงานเป็นทีมได้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่รักและเข้าใจในความสำคัญของสิ่งแวดล้อม รู้จักคิดแบบรวมโดยไม่แยกส่วนไป คิดถึงแต่ตนเองและประโยชน์ของพวกเขา
- มีสุนทรียสำนึกในความเป็นไทย ภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมไทย ค่านิยมไทย เข้าใจและสำนึกในการเป็นประชากรโลก
- มีจิตใจที่จะสู้สิ่งยาก เห็นคุณค่าและภาควุฒิใจในงาน สุจริต ภาควุฒิใจและเห็นคุณค่าของสิ่งที่ศึกษา
- ยึดพุทธปรัชญา และปรัชญาในศาสนาที่ตนนับถือ เป็นหลักในการดำรงชีวิต

1.2.3 ทางด้านความรู้

- รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีวิจารณญาณสามารถเลือกรับสื่อที่มีคุณภาพได้
- ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ รู้วิธีที่จะศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์จนตลอดชีวิต
- สามารถปรับปรุงวิถีชีวิต และการทำงานให้สอดคล้องและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสม
- รู้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจได้อย่างดี
- รู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีพื้นฐาน ทั้งที่จำเป็นต่องานและการศึกษาต่อ
- มีความสามารถในการจัดการ
- รู้จักตนเอง ประเทศของตน ประเทศเพื่อนบ้าน รู้เท่าทัน

- รู้ที่จะทำให้ตนมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติ และช่วยให้สิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- รู้จริงในพุทธปรัชญา และปรัชญาในศาสนาที่ตนนับถือ จนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ไม่ยึดติดกับรูปแบบหรือคำตอบใดคำตอบเดียว โดยเชื่อในข้อมูล ข่าวสาร และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1.2.4 ทางด้านทักษะและการประกอบอาชีพ

- มีทักษะเพียงพอที่จะประกอบอาชีพเฉพาะทาง และมีทักษะพื้นฐานเพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนไป
- มีนิสัยในการทำงานที่ดี สามารถประกอบสัมมาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการเป็นลูกจ้าง และการประกอบอาชีพอิสระ
- สามารถพัฒนาสัมมาชีพจนสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้
- สามารถพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นชนบทและในพื้นที่เพื่อความมั่นคง เพื่อเป็นการลดช่องว่างของรายได้ระหว่างคนในเมืองและในชนบท และช่วยให้คนไม่ทิ้งถิ่น

2. การพัฒนากำลังคน พัฒนากำลังคนในตลาดแรงงานเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้ และทักษะ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ทันกับความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และอนาคต ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ตนเองและผู้อื่นมีความสุข ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ประเทศชาติมั่นคงสามารถดำรงอยู่ในสังคมโลกด้วยดีบนพื้นฐานของความเป็นไทย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรใหม่ขึ้นอีก ดังมีสาระสำคัญดังนี้

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้านมีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสมออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน และเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพ และโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการอาชีพอิสระได้
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น นั้น ๆ

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อสร้างสรรค์ ไม่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

6. เพื่อให้มีความตระหนัก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเลียนเรียนได้ทุกวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้ และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 คาบต่อสัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์

3. หน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ตลอดภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชาและหมวดกิจกรรมดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 หมวดกิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสภารประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท

5.2 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

5.3 ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538 และระเบียบ

กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

9. กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการคิด วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

10. การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งยกเลิกเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพเลือก และหมวดวิชาเลือกเสรีแล้วรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

การวัดและการประเมินผลการเรียนในระดับ ปวช. พุทธศักราช 2538

โดยระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538 ในข้อ 25 กล่าวได้ว่า¹ เมื่อนักเรียนได้ลงทะเบียนรายวิชาครบ 2 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิตและได้สอบแก้ตัวแล้ว หากได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.5 ในสถานศึกษาพิจารณาว่าควรได้เรียนต่อไป หรือพักสภาพนักเรียน

เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนครบ 4 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 75 หน่วยกิตและสอบแก้ตัวแล้วหากได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 ให้สถานศึกษาพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือพักสภาพนักเรียน

เมื่อลงทะเบียนเรียนครบ 6 ภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 110 หน่วยกิต และได้สอบแก้ตัวแล้วหากได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.90 ให้สถานศึกษาพิจารณาว่าควรให้เรียนต่อไปหรือพักสภาพนักเรียน

คนที่ได้เกรดเฉลี่ย 2 ขึ้นไป เป็นผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ดังระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538 ข้อ 13 ความว่าให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชาดังต่อไปนี้

4	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
3	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
2.	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
1	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (ตก)

ปัจจัยทางโรงเรียน

ครูผู้สอน

บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบโดยทั่วไปของครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือวิทยาลัยโดยทั่วไปก็คือการปฏิบัติการสอนการดูแลควบคุมความประพฤติ การวิจัยและอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาที่โรงเรียนหรือวิทยาลัยสังกัดอยู่

สำหรับกรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดบทบาทของครูอาจารย์ให้มีหน้าที่ต่าง ๆ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ข้อ 47 ซึ่งกำหนดให้ครูอาจารย์ทำหน้าที่ทางด้านการจัดการเรียนการสอน ควบคุมดูแลความประพฤติตลอดจนกำหนดให้ครูอาจารย์ต้องมีหน้าที่ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง ดังปรากฏไว้ในระเบียบการบริหารงานของกรมอาชีวศึกษาดังนี้

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอนให้สนองนโยบาย
4. รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย และสุขภาพและดูแลการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียน นักศึกษา
5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
6. จัดสื่อการเรียน การสอนใหม่ ๆ ใช้และเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมืออุปกรณ์อื่น อย่างถูกต้อง
7. รักษาวินัย ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน นักศึกษา

8. นิเทศหรือช่วยนิเทศในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการ
กลุ่มสถานศึกษา
9. ให้คำแนะนำ และแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียน นักศึกษา
หรือผู้ปกครอง
10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และชุมชน
ในด้านวิชาการ และด้านอื่น
11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบ
อาชีพอิสระเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม²

จากบทบาทของครูอาจารย์ ดังกล่าวสรุปได้ว่า นอกจากการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการ
เรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่ประจำของครูอาจารย์ ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาแล้ว ครู
อาจารย์จะต้องมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะแนวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ C.A.
Peterson ที่ว่า "ครูทุกคน คือ ครูแนะแนว หรือผู้ให้คำปรึกษา"

คำว่า "ครู" มีความหมายลึกซึ้งกว้างขวางยากที่จะสรุปให้มีความหมายตายตัวอย่าง
ใดอย่างหนึ่งทั้งที่คำว่า "ครู" นี้มีรากศัพท์มาจากบาลีว่า "ครุ" หรือมาจากภาษาสันสกฤตว่า
"ครุ" ในความหมายที่เป็นนามแปลว่า ผู้สั่งสอนศิษย์หรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้ลูกศิษย์ และใน
ความหมายที่เป็นคำวิเศษณ์ ในภาษาบาลี แปลว่า หนัก สูง ส่วนในภาษาสันสกฤต แปลว่า
"ใหญ่ หนัก"

จากหนังสือทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา โดย ผศ. สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 :
1-4) และส่วนในประเทศตะวันตก ในเรื่องบทบาทของครูนั้น Johnson (1964 : 4) ได้สรุป
บทบาทของครูไว้ในหนังสือ Principle of Teaching ว่าครูที่ดีต้องมีบทบาทและหน้าที่ต่อนัก
เรียนและสังคมหลายประการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ครูมีบทบาทเป็นผู้นำ ได้แก่
  - 1.1 ครูยอมเป็นผู้ศึกษาว่า เด็กคนไหนเก่ง คนไหนอ่อน
เก่งอะไร อ่อนอะไร ครูจะสามารถช่วยนำเด็กและก่อประโยชน์ต่อเด็ก
ได้มากที่สุดเพราะเป็นผู้ที่รู้จักจุดอ่อน จุดแข็งของเด็กได้อย่างถูกต้อง
  - 1.2 ครูยอมเข้าใจในหน้าที่ของตนในการที่จะชี้ชวนให้
นักเรียนร่วมมือได้มากที่สุด ช่วยให้เด็กเกิดศรัทธาได้อย่างถูกต้อง
2. ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา ได้แก่

- 2.1 ครูเป็นผู้ที่รู้จักเด็กดีที่สุด และเด็กย่อมมีความไว้วางใจครูมากเช่นกัน
- 2.2 ครูเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดี ต่อปัญหาของเด็กแต่ละคน
- 2.3 ครูเป็นผู้ที่เอาใจใส่และคอยช่วยเหลือเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่ปรับตัวช้า
3. ครูมีบทบาทเป็นพลเมืองผู้หนึ่ง ได้แก่
  - 3.1 ครูเป็นผู้รู้ ความต้องการของสังคมได้ดี และอาจเป็นผู้นำสังคมได้
  - 3.2 ครูเป็นพลเมืองดีในสังคม
  - 3.3 ในฐานะของครู ครูควรรู้ทุกอย่างที่ควรรู้ เพื่อช่วยเหลือสังคมให้เป็นสังคมที่ดีที่สุด
4. ครูเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอน ได้แก่
  - 4.1 ครูเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนครูกับนักเรียนกับผู้ปกครอง และกับพ่อแม่ตลอดจนญาติพี่น้องของนักเรียน
  - 4.2 ครูสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะที่สอน และนอกเวลาสอน
  - 4.3 พ่อแม่ถือว่าครูเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความรู้แก่ลูกหลานของเขา
5. ครูมีบทบาทเป็นมิตร ได้แก่
  - 5.1 ครูคือผู้ใช้คำพูดสุภาพกับนักเรียนของตน
  - 5.2 ครูมีความสนใจในความทุกข์สุขของเด็กของตน
  - 5.3 ครูเป็นผู้สนับสนุนให้กำลังใจ และแก้ไขสถานการณ์คับขันของเด็กให้ดีขึ้น
6. ครูมีบทบาทเป็นผู้วางจุดมุ่งหมาย ได้แก่
  - 6.1 ครูช่วยนักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองในการตั้งจุดมุ่งหมายอย่างแจ่มชัดให้แก่ นักเรียน
  - 6.2 ครูและนักเรียน วางแผนร่วมกัน เป็นการให้จุดมุ่งหมายในการสอนของครูและจุดมุ่งหมายของการเรียนของนักเรียนตรงกัน
  - 6.3 ครูสามารถสร้างบรรยากาศ ให้เกิดความกระตือรือร้น ทั้งในฝ่ายตัวครู และตัวนักเรียน

7. ครูมีบทบาทเป็นผู้วัดผล ได้แก่

7.1 ครูทำการวัดผลงานของนักเรียนและส่งเสริมให้เด็ก รู้จักวัดผลตนเอง

7.2 ครูส่งเสริมให้เด็กรู้จักเก็บบันทึกความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ของตนเอง

7.3 ครูส่งเสริมให้เด็กมีเจตคติอันดีต่อการวัดผล ซึ่งเป็นการป้องกันการทุจริต³

เฉลียว บุรีภักดี และคณะ ได้ทำการวิจัยลักษณะครูที่ได้ผล ดังนี้

1. ความสำคัญของครูอยู่ที่บทบาทการสอน และการประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี

2. ครูที่ตนไม่ชอบมากที่สุดคือ ครูที่ขาดความรับผิดชอบ เจ้าอารมณ์ ขาดความยุติธรรม เห็นแก่ตัวและประจบสมพอก

3. ครูที่มีคนชอบมากที่สุด คือ ครูที่ตั้งใจสอน เข้าใจและเป็นกันเอง ยุติธรรมตรงเวลา เสียสละ และมีเมตตาธรรม

4. ความบกพร่องของครู

4.1 ครูชายมีข้อบกพร่องในด้านความประพฤติที่เกี่ยวกับ อบายมุข การแต่งกาย และกริยามารยาท

4.2 ครูสตรีมีข้อบกพร่องในด้านอารมณ์ จู้จี้ ชอบบ่น และการแต่งกาย

5. หน้าที่หลักของครูคือ การสอน การอบรม การสอดส่อง ความประพฤติและการแนะแนว⁴

สุทิน ฉิมโสม ได้วิจัยพบว่า นักเรียนชอบครูที่มีลักษณะดังนี้

1. อายุประมาณ 30-40 ปี

2. สุขภาพแข็งแรง

3. แต่งกายเรียบร้อย

4. มาถึงโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้า

5. เอาใจใส่นักเรียน⁵

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์หรือครูที่ปรึกษา จะมีหน้าที่ตามกำหนดของคุรุสภา (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 19) ซึ่งต้องทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวเพิ่มเติมดังนี้

1. ช่วยหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน
2. ช่วยจัดทำและกรอกระเบียนสะสม
3. ชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน
4. กระตุ้นให้นักเรียนประพฤติดี ทำตนเป็นประโยชน์

ต่อสังคมและหมู่คณะ

5. ช่วยให้ความเห็นแก่ครูแนะแนวเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นต้น⁶

สำหรับ Mueller⁷ ได้กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาว่า “มีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาทางด้านวิชาการ เช่น การวางแผนการเรียน ดังนั้นครูจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนเป็นอย่างดี” พอที่จะให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้ ซึ่ง Williamson⁶ ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “ครูจะต้องมีความสามารถในการนำข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล” นอกจากนี้ครูที่ปรึกษายังต้องให้คำปรึกษา ปัญหาส่วนตัวและปัญหาทางอาชีพอีกด้วย

Dressel กล่าวว่า ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ต่อการเป็นครูที่ปรึกษา ดังนี้

1. ต้องสนใจตัวนักเรียนที่อยู่ในความดูแลอย่างมาก
2. ต้องเป็นผู้สามารถแนะนำการเลือกวิชาเรียนของนักเรียนได้
3. ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนต้องการได้
4. ต้องมีความสามารถให้คำปรึกษาวิชาการได้อย่างดี
5. ควรได้ศึกษา โปรแกรมการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความดูแล เพราะนักเรียนย่อมต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียน⁸

1. ศึกษาเกี่ยวกับระเบียบหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาลัยหรือแผนกวิชานั้นๆ
2. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรวิชาใดเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก
3. ทะเบียนบันทึกผลการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความดูแล
4. ทำการวินิจฉัยเกี่ยวกับรายวิชาเรียนของนักเรียน
5. มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนที่อยู่ในความปกครอง
6. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ การเปลี่ยนวิชาเรียน การลงทะเบียนเป็น

ต้น

ซึ่ง สุจริต เพียรชอบ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาให้ได้ผลดีนั้น ครูที่ปรึกษาต้องทำความเข้าใจกับนักศึกษา ให้นักศึกษาเข้าใจบทบาท และความรับผิดชอบของตน หมั่นประชุมเพื่อทราบปัญหา และความต้องการความช่วยเหลือให้คำปรึกษาทั้งทางด้านวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว เมื่อนักศึกษามาขอคำปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือทันที ควรเปิดโอกาสให้มีการปรึกษาเป็นรายบุคคล มีการสังสรรค์เป็นกันเองเพื่อสร้างความสนิทสนมและความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษา กับนักศึกษาที่อยู่ในความดูแล พยายามรับบุคลิกภาพของคนให้เหมาะสมกับเป็นครูที่ปรึกษา โดยยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง กระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านคุณธรรมติดต่อกับผู้ปกครอง เป็นครั้งคราว และรักษาความลับของผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล

บทบาทและหน้าที่ของครูที่ปรึกษาตามระเบียบการบริหาร กรมอาชีวศึกษา พ.ศ.

2529 อาจสรุปได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทที่สำคัญ 2 ด้านคือ

1. บทบาทเกี่ยวกับวิชาการ ได้แก่การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ การติดตามผลการเรียนของนักเรียน การจัดเก็บประวัติประจำตัวนักเรียน การลงทะเบียนเป็นต้น

2. บทบาทที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการ ได้แก่การให้ความช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวของนักเรียนเช่นปัญหาการเงิน สุขภาพ ปัญหาครอบครัว การให้ความประสานกับผู้ปกครองติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานของอาจารย์ที่ปรึกษา อาทิเช่น ติดต่oprะสานงานกับงานทะเบียนและงานวัดผล ฝ่ายวิชาการ งานปกครอง งานการเงิน งานสวัสดิการและงานแนะแนว เป็นต้น

การได้รับการแนะแนว

การแนะแนวช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนเป็นอย่างดี อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจครูอันเป็นแนวทางสร้างความสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูกับศิษย์ ตลอดจนโรงเรียนกับชุมชน ความสำคัญของการให้คำแนะนำปรึกษาดังกล่าวข้างต้นนับได้ว่าบริการแนะแนวเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากจะช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน แล้วยังช่วยเสริมสร้างการพัฒนาตนเองของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี เป็นวัยที่มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด ทั้งในเรื่องอารมณ์ สังคม ตลอดจนแนวทางในการหาอาชีพในอนาคต ละม้ายมาศ ศรีทนต์ และคณะได้แปลและเรียบเรียงจากหนังสือ Guidance Testing ให้ชื่อหนังสือว่าการทดสอบเพื่อการแนะแนวว่า ถ้าหากผู้ร่วมงานทุกฝ่ายมีความเต็มอกเต็มใจ และพร้อมที่จะทำงานร่วมกันเพื่อเด็กแล้ว ยังมีโอกาสที่จะดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การศึกษานักเรียนเป็นเวลาติดต่อกันระยะหนึ่ง (Longitudinally)
2. การรวบรวมความรู้เกี่ยวกับนักเรียนจากคนอื่น (Pooling knowledge)
3. การศึกษานักเรียนในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน (Studying students in a variety of environmental setting)
4. การปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือนักเรียน (Acting on the knowledge gathered)

การศึกษานักเรียนเป็นเวลาติดต่อกันระยะหนึ่ง

การที่ครูหรือผู้แนะนำมีโอกาสศึกษาเด็กของตนเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ทำให้ครูหรือผู้แนะแนวแตกต่างไปจากบุคคลในอาชีพอื่น ที่มีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ เพราะครูหรือผู้แนะแนวมีโอกาสเริ่มต้นศึกษานักเรียนแต่ละคน ได้แต่วาระแรกที่เด็กเข้ามาอยู่ในโรงเรียนและศึกษาเรื่อยไป จนกว่าเด็กนั้นสำเร็จหรือออกจากโรงเรียนไปด้วยเหตุผลอื่น เช่นนี้ทำให้เราได้ทราบถึงกระสวนแห่งความเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็กแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

การรวบรวมความรู้เกี่ยวกับนักเรียนจากคนอื่น

ในโรงเรียนส่วนมากครูและผู้แนะแนวมีโอกาสที่จะหาความรู้จากผู้อื่นเกี่ยวกับตัวเด็กได้อย่างมาก ครูหรือผู้แนะแนวไม่ควรคิดว่าคนต้องแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน

โดยลำพังตนเองอันที่จริงครูคนอื่น ๆ ที่เคยสอนนักเรียนของเรามาก่อนก็คงจะมีความรู้เกี่ยวกับนักเรียนเหล่านั้นอยู่บ้างเหมือนกัน นอกจากนั้นเมื่อบรรดาครูมาพบปะกัน ก็มักจะพูดคุยถึงเรื่องของนักเรียนเสมอ และก็เป็นธรรมดาครูย่อมจะต้องวิพากษ์วิจารณ์ นักเรียน เช่นเดียวกับที่นักเรียน ก็ย่อมไม่เว้นที่จะวิพากษ์วิจารณ์ครูของตนเหมือนกัน

การศึกษานักเรียนในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน

บ้านของนักเรียนก็เป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งครูจะศึกษานักเรียนได้ ควรหาโอกาสไปพบปะเยี่ยมเยียนบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนที่บ้านบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งขึ้นว่าเป็นไปทางบ้านของนักเรียนผู้นั้นมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมบางอย่างได้มากน้อยเพียงใด

สิ่งแวดล้อมอีกอย่างหนึ่งได้แก่ชุมชน (Community) ที่เด็กอาศัยอยู่ ครูหรือผู้แนะนำส่วนมากก็อยู่ในชุมชนเดียวกับนักเรียนของตน

สิ่งแวดล้อมประการที่สามก็คือเพื่อนของนักเรียนถึงแม้ว่าเราจะศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล แต่ก็มีโอกาสมากมายที่จะศึกษานักเรียนแต่ละคนเมื่ออยู่ในหมู่นักเรียนอื่นเราอาจทราบได้ว่านักเรียนผู้นั้นคบหาสมาคมกับใครบ้าง มีวิธีการอย่างไรที่จะให้เด็กอื่น ๆ ยอมรับตนเป็นเพื่อน

การปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือนักเรียน

ครูที่สนใจในตัวเด็กย่อมมีโอกาสที่จะนำเอาข้อมูล ที่รวบรวมได้นั้นไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนของตนได้เสมอ ถ้าทราบว่สภาพทางบ้านของนักเรียนคนหนึ่งคนใด ไม่ปกติ ครูก็อาจพูดจาชี้แจงกับผู้ปกครอง ถึงแม้ไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ทันทีทันควัน หากครูจะแสดงให้เห็นให้ผู้ปกครองทราบว่าตนปรารถนาที่จะช่วยเหลือเด็กอย่างจริงจัง ก็อาจบังเกิดผลบ้างไม่มากก็น้อย

ครูควรจะรู้อะไรเกี่ยวกับตัวนักเรียนบ้าง

ข้อความของคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายท่านและมี วอเรน ลอลเลอร์ เป็นประธาน ข้อความนี้เขียนขึ้นสำหรับการประชุมเกี่ยวกับการศึกษาของเยาวชนที่วิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ใน ค.ศ. 1946 คณะกรรมการนี้ได้ระบุหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนซึ่งครูจำเป็นต้องทราบไว้ก่อนดังนี้

1. พื้นฐานทางบ้าน
2. ความสามารถทั่วไป
3. ความสามารถพิเศษ
4. ความก้าวหน้าในด้านทักษะและความรู้ต่าง ๆ
5. ประสบการณ์ในการทำงาน
6. คุณภาพในด้านความคิดความอ่าน
7. ความสนใจเป็นพิเศษ ทักษะคติ และความเชื่อถือต่าง ๆ
8. สมรรถภาพเชิงสังคมและการปรับปรุงตนเองในด้านอารมณ์
9. สุขภาพความเจริญทางร่างกายและการใช้พลังงานของตน
10. ความมุ่งหวัง
11. คุณค่าในชีวิต

จากรายงานผลปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายการฝึกหัดครูแห่งสภาการศึกษาอเมริกา เพรสคอต ระบุข้อที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ดังนี้คือ

1. องค์ประกอบและกระบวนการทางร่างกาย
2. บรรยากาศที่ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจในสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่
3. วัฒนธรรมและฐานะของกลุ่มเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน
4. พื้นฐานทางสังคมและพลวัต (Dynamics) ทางสังคม
5. การพัฒนาตนเองและศักยภาพของนักเรียน (Self-development and Potentialities)
6. วิธีนักเรียนใช้ป้องกันตนเอง และกระบวนการในการปรับตัว เพรสคอต เน้นว่าครูจำเป็นต้องศึกษานักเรียนในหัวข้อเหล่านี้แจ่มแจ้ง ถ้าหากต้องการจะเข้าใจนักเรียนของตนอย่างแท้จริง

จากแบบเสนอกำหนดแต่งตั้งข้าราชการครูผู้ดำรงตำแหน่งในสายบริหารสถานศึกษา ได้รับเงินเดือนในระดับ 9 ของ สมพร สุทธิสังข์^๑ (1 กุมภาพันธ์ 2533 : ข-ค) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นต่อด้านความรู้ ความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อเดียวคือข้อ

ที่มีความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ก่อนการปฏิบัติงานเพียงใด ซึ่งครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา มีความเห็นว่า มีความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาจากการพิจารณาเป็น รายข้อพบว่าได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียน นำมาขอรับคำปรึกษานั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการลงทะเบียน การเรียน ผลการเรียน การ เลือกวิชาเรียนเกี่ยวกับครอบครัว และการเงิน อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นเรื่องปัญหา เกี่ยวกับเพศ ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาที่นักเรียนมาขอรับคำ ปรึกษาอยู่ในระดับมากเพียงข้อเดียว

ส่วนความสามารถในการให้คำแนะนำ และช่วยเหลือนักเรียนที่มาขอคำปรึกษาครู เน้นแนวและครูที่ปรึกษาสามารถใช้คำปรึกษาได้ในระดับปานกลางทุกข้อยกเว้น เรื่องการลง ทะเบียนการเรียน และผลการเรียน ซึ่งครูเห็นว่ามีความสามารถให้คำปรึกษาได้ในระดับน้อย และความรู้ ลำบากใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อนักเรียนนั้นมีอยู่ในระดับปานกลาง

ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา จัดบริการงานแนะแนวในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนก่อนเข้า มาเรียนในวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ และบริการที่จัดให้แก่ักเรียนที่เข้ามาเรียนใน วิทยาลัยแล้วมีมากในระดับปานกลางทุกข้อเช่นกัน

ความคิดเห็นของครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา เห็นว่าเหตุที่นักเรียนต้องออกกลางคัน เป็นเพราะถูกรีไทร์ มีปัญหาทางครอบครัว ปัญหาทางการเงิน และปัญหาความประพฤติอยู่ใน ระดับกลางทุกข้อ แต่ต้องออก เพราะสาเหตุด้านเพศสัมพันธ์มีอยู่ในระดับมากเพียงข้อเดียว

วิธีการแก้ปัญหา การออกกลางคัน ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่าควร ลดความเข้มงวด ในการตัดสินใจผลการเรียนและควรมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้รายวิชาที่ นักเรียนตกมากเป็นวิชาเลือกอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่ให้ผู้บริหารจัดการประชุมครูหา ทางแก้ไชนั้น ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีความเห็นด้วยในระดับน้อย

วิลโล แพงคำ¹⁰ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนว และ นิสิตสาขาการแนะแนว เกี่ยวกับเรื่องความรู้ของผู้ให้คำปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า "ผู้ให้คำ ปรึกษานั้นควรจะมีความรู้ในด้านทฤษฎีและขบวนการให้คำปรึกษา สถิติปัญญา ความถนัด ความสนใจ ความต้องการและแรงจูงใจ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาสังคม และ เหตุการณ์ปัจจุบัน

นิภา อัครถาวร¹¹ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้ คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา พบว่า "ถ้าผู้ให้คำปรึกษาไม่มีความเชื่อมั่นในการให้คำปรึกษา หรือทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้รับคำปรึกษาแล้ว แม้ว่าจะผ่านการศึกษาระดับสูง บุคลิกดี การแสดงออกเป็นที่ประทับใจคนอื่นอย่างดีก็ไม่สามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี หรืออาจไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร"

ปัจจัยทางผู้ปกครอง

จินตนา หมูผึ้ง (2527 : 36) ได้กล่าวไว้ในกรอบและเลี้ยงดูเด็กว่า

บทบาทของมารดา ส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดกับบุตร ทั้งชายหญิงมากกว่าบิดา ฉะนั้นการปฏิบัติของของมารดาต่อบุตรย่อมมีผลกระทบต่อจิตใจของบุตรมาก การปลูกฝังลักษณะต่าง ๆ ให้แก่บุตร มารดาที่เอาใจใส่ในผลงานของลูกและปฏิบัติต่อลูกอย่างสมเหตุสมผลจะให้ผลดีที่สุด มารดาควรให้ความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของลูกให้คำแนะนำส่งเสริม และคอยเฝ้าดูผลสำเร็จในงานของลูกด้วยความตั้งใจและอดทน เมื่อลูกประสบความสำเร็จ มารดาควรแสดงความดีใจอย่างชัดเจน กล่าวชมเชย กอดจูบลูบล้างลูกด้วยความยินดี มารดาควรทำเช่นนี้จนลูกเข้าสู่วัยรุ่นและเท่าที่สังเกตมาพบว่า มารดาส่วนมากนั้นนิยมลงโทษลูกเมื่อลูกทำไม่ดีแต่เมื่อลูกทำความดี มารดากลับเฉยเมย ซึ่งจะไม่กระตุ้นให้ลูกทำความดี ฉะนั้นมารดาทั้งหลายจึงควรสร้างนิสัยชมเชย และให้รางวัลเมื่อลูกทำดีให้มากยิ่งขึ้น เพื่อผลดีต่อบุตรของตนในปัจจุบันและในอนาคต¹²

บทบาทของบิดา การปลูกฝังลักษณะที่ดีในบุตร โดยเฉพาะบุตรชายนั้นบิดามีบทบาทอันสำคัญยิ่ง บิดาที่อยู่ใกล้ชิดกับบุตร ควรกระทำตัวให้เป็นเพื่อนที่ดีของลูก ให้คำแนะนำแก่ลูกมากกว่าออกคำสั่งบังคับลูก เลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตยมากกว่าเป็นบิดาแบบเผด็จการจะให้ผลดีที่สุด บทบาทของบิดาต่อบุตรนี้ ส่วนใหญ่จะแตกต่างกันไปตามสังคม และวัฒนธรรมต่าง ๆ โดยมีผู้พบว่าบิดาชาวอเมริกัน จะเลี้ยงดูลูกแบบเป็นเพื่อนรักของลูกมาก

กว่าบิดาชาวตะวันออก การที่เด็กจะมีพฤติกรรมที่ดี ส่วนใหญ่จะได้มาจากการพบเห็น และได้ยินได้ฟัง หมายความว่าเด็กจะต้องมีตัวอย่างที่ดีเพื่อปลูกฝังนิสัยต่อเด็ก และผู้ที่จะเป็นตัวอย่างที่มีผลโดยตรงต่อเด็กคือ บิดามารดาของเด็กเอง ฉะนั้นบิดามารดาที่ต้องการให้เด็กของตนมีลักษณะที่ดีจึงควรแสดงพฤติกรรมให้ลูกเห็นอย่างเด่นชัด เช่น แสดงถึงความเพียรพยายามของตนในการฝ่าฟันอุปสรรคทั้งในการปกครอง อาชีพและทางด้านอื่น ๆ โดยที่การกระทำนั้นต้องไม่ขัดกับกฎหมาย หลักเกณฑ์ของศาสนา และมารยาทที่พึงงามในสังคมด้วย

ธรรมชาติเด็ก ๆ เป็นคนมักชอบตามใจตนเอง ขาดความยั้งคิดในเหตุผล ถ้าต้องการอะไรขึ้นมาแล้วเขาคิดว่าต้องการเอาให้ได้ต้องทำให้ได้ เขาจึงกลายเป็นคนใจร้อน ซี้ไม่โห พอขัดใจขึ้นมาก็ต้องยกหัวบึ้ง ทูบข้าวของให้เสียหายไปบ้าง ทำให้พ่อแม่เกิดความเกรงใจเลยยอมเขาทุกอย่าง ตามที่เขาต้องการเมื่อเขาได้ชัยชนะ โดยวิธีใดสักครั้งหนึ่งแล้วต้องทำวิธีนั้นอีก และได้ผลเรื่อยมาข้อนี้เป็นความผิดของใคร เป็นความผิดของพ่อแม่แน่นอน พ่อแม่เป็นผู้ผิดในแง่ไหน แ่งตามใจลูกเกินไป ความตามใจเกินไปเกิดจากความรักเป็นเหตุ โปรดรักลูกให้ถูกทางสักหน่อย

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 12) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติคนทางจิตวิทยาสังคม ได้สรุปวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ที่มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็กไว้หลายประการ ดังนี้

1. บิดามารดาที่ปล่อยปละละเลยบุตร บุตรจะมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เจ้าคิดเจ้าแค้น ชอบพูดปด ลักเล็กขโมยน้อย หนีโรงเรียน
2. บิดามารดาที่ประคบประมงบุตรเกินไป บุตรจะมีลักษณะเป็นคนไม่ให้ความร่วมมือพึ่งตนเองไม่ได้ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องพึ่งผู้อื่นเสมอ
3. บิดามารดา ที่มีอำนาจเหนือบุตร บุตรจะเป็นคนเจ้าระเบียบ สุขภาพเรียบร้อยอยู่ในโอวาท สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี ว่านอนสอนง่าย สงบเสงี่ยม การตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจ ขาดความคิดริเริ่ม
4. บิดามารดาที่ยอมจำนนบุตร บุตรจะขาดความรับผิดชอบ ไม่อยู่ในโอวาท เห็นแก่ตัวดื้อดึงและทำอะไรตามใจชอบ¹³

การช่วยผู้ปกครอง

จากการวิจัยของ Worthington¹⁴ แสดงให้เห็นว่าความเอาใจใส่และการสนับสนุนในการเรียนของเด็กนั้น "ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง และปานกลาง ให้แก่การส่งเสริมการเรียนของเด็กมากกว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ มีรายได้ไม่พอเพียงในการสนับสนุนการเรียนของเด็กในปกครอง หรืออาจเนื่องมาจากต้องการใช้แรงงานของเด็กในการช่วยประกอบอาชีพ"

สุนันท์ ศลโกสม (2516) ได้วิจัยในเรื่องนี้ว่า การที่ปกครองให้การอบรมส่งเสริมสนับสนุนและสนใจในการศึกษาของนักเรียนจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดี และการที่ผู้ปกครองมีฐานะดีแล้วความต้องการในการใช้แรงงานของเด็กในการทำงานหรือปัญหาเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนก็ไม่เกิดขึ้น จากการวิจัยนี้พบว่า "นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพการเกษตรจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนต่ำกว่ากลุ่มอื่นอาจเป็นเพราะว่าอาชีพการเกษตรส่วนมากต้องการใช้แรงงานจากเด็กนักเรียน"¹⁵

มนัส ประสงค์ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการสละสิทธิ์เข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ทั่วประเทศ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนที่สละสิทธิ์เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยตามระบบการคัดเลือกร่วมกัน โดยมีทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ประสานงานประจำปีการศึกษา 2528 พบว่า "องค์ประกอบที่สำคัญในการสละสิทธิ์การศึกษาคือ คุณลักษณะของคณะ โดยกลุ่มผู้สละสิทธิ์คิดว่าเมื่อจบไปแล้วออกไปทำงานจะไม่มีความก้าวหน้า ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ บิดามารดาไม่สนับสนุนให้เรียนในคณะที่สอบได้และต้องการให้เตรียมตัวเพื่อจะสอบคัดเลือกใหม่"¹⁶

วิสาข์ เกษประทุม ได้ทำการวิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ พร้อมทั้งสาเหตุการออกกลางคันและการเรียนช้ากว่ากำหนดของนักศึกษา พบว่า "สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันและการเรียนช้ากว่ากำหนดคือ ปัญหาด้านการเงิน ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ไม่สนใจเรียน สถิติปัญญา และสุขภาพไม่ดี ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการเรียนและปรับตัวเข้ากับสังคมวิทยาลัยไม่ได้"¹⁷

Shore and Leiman ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครองการวางแผนของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเลือกเรียนของนักเรียนในปกครอง และความรับผิดชอบของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัย Leicester Junior ในปี ค.ศ.

1960 เป็นการวิจัยติดตามผลเมื่อนักเรียนเริ่มเข้าศึกษาในวิทยาลัย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียน หลังจากนั้นใช้เกรดในการเรียนภาคที่ 2 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 19 คน และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 20 คน จากการวิเคราะห์แบบสอบถามผลปรากฏว่า

บิดามารดาของผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเอาใจใส่ในเรื่องโครงการเรียน การวางแผน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุตรมากกว่า บิดา มารดาของผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50 โดยใช้การวิเคราะห์แบบไคว-สแควร์ และผู้ปกครองของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมีความเห็นว่าเป็นบุตรของตนไม่มีโครงการเรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่มีโครงการในชีวิต ไม่สนใจเรื่องการศึกษา และการวางแผนอนาคตของเด็กเลย การที่ผู้ปกครองของนักเรียนวางแผนเรื่องการศึกษาให้แก่เด็กแสดงว่าผู้ปกครองมีความเอาใจใส่การศึกษาของเด็ก มีการสอบถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนตลอดจนให้คำแนะนำในการเรียน มีการติดตามผลการเรียนของเด็ก ในความปกครองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในความปกครอง¹⁸

เศรษฐกิจของผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีโอกาสศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคกลางจำแนกตามประเภทโรงเรียน ของจันทนา นนทิก

มีนักเรียนจำนวนมากที่เรียนไม่เก่งในโรงเรียนท้องถิ่นของตน แต่พอมาเรียนในโรงเรียนที่มีครูสอนดี อุปกรณ์การสอนครบครันก็กลับเรียนดีขึ้น ดังจะเห็นจากผลการวิจัยของคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติในปี 2517 เกี่ยวกับความเสมอภาคในโอกาสเข้าศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาในประเทศไทย ปรากฏว่านักเรียนที่มีโอกาสได้เข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีอุปกรณ์การสอนดี ครูดี มักเป็นนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี¹⁹

องค์ประกอบทางด้านสถานภาพส่วนตัว เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ ความเอาใจใส่ ความรับผิดชอบของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองในการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนในปกครอง มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาของ Fran Kel. (1957 : 174) ซึ่งได้ค้นคว้าเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า "นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย"²⁰ และจากการค้นคว้าของ Levin (1962 : 10) ก็ได้ผลตรงกับ Fran Kel ที่พบว่า "ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่สำคัญในการศึกษา เพราะเหตุว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับเรื่องทัศนคติแรงกระตุ้น และค่านิยม ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในวิทยาลัยทั้งสิ้น"²¹

ในเรื่องเกี่ยวกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจสังคมนั้น ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางเช่นเดียวกัน จากผลการวิจัย Worthington (1971 : 7-10) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเกรดการเรียนในครึ่งปีแรกของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยยูทา จำนวน 2,260 คน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม คือรายได้และอาชีพของผู้ปกครองซึ่งเขาได้แบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ พบว่า "ผู้ปกครองระดับกลางและระดับสูงให้การส่งเสริมการเรียนของเด็กในความปกครองสูงกว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะระดับเศรษฐกิจสังคมต่ำ"²²

การศึกษาค้นคว้าในประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2506 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Faculty of Education, Chulalongkorn University) ได้ทำการศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับภูมิหลังของนักเรียนในด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน นักเรียนที่อยู่ในสภาพครอบครัวที่ดีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

Knife and Stroud ชี้ให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวก (Positive correlation) กับเชาวน์ปัญญา ความเห็นนี้ได้รับการสนับสนุนจาก Bidwill (1969 : 25-27) ที่ว่า "ในสังคมอเมริกันนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก"²³

จากการศึกษาของ Garrison and others พบว่า "ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยเด็กที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมน้อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลการวิจัยแสดงว่าฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน"²⁴ สอดคล้องกับการศึกษาของ Deutsch and Brown พบว่า "การเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำเป็นเครื่องชี้ถึงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสติปัญญาที่ต่ำเหมือนกัน"²⁵

ยูพิน นิสัยนต์ ได้กล่าวว่า "ยูเนสโก ได้จัดประชุมสัมมนาและได้สรุปสาเหตุที่ทำให้เอเชียอาคเนย์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และต้องออกจากโรงเรียนกลางคันว่าเป็นผลเนื่องมาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี บิดามารดามีรายได้ต่ำ"²⁶

จากการวิจัยทางการศึกษา ทำให้นักการศึกษายอมรับว่า องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังมีเหตุผลหลายประการ เช่น เด็กที่ยากจนจะประสบปัญหาในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ในการศึกษาที่ต้องใช้เงิน เด็กบางคนขาดอุปกรณ์การเรียนที่สำคัญ เช่น หนังสือหรือแบบเรียน เด็กเหล่านี้จึงขาดโอกาสที่จะได้เรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเรียนของเด็กเอง ดังที่ Astin ได้กล่าวไว้ว่า "นิสิตส่วนใหญ่ที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยก่อนจบการศึกษานั้น เนื่องจากฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวและสังคมอยู่ในระดับต่ำ หรือบิดามารดาได้รับการศึกษาต่ำ"²⁷

ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง

แรงจูงใจ

ประสาท อิศรปริดา²⁸ ได้กล่าวในธรรมชาติ และกระบวนการเรียนรู้ (2520) ในขณะที่มีชีวิตอยู่ร่างกายย่อมมีความต้องการหรือเกิดความไม่สมดุลขึ้นจะมีแรงขับ (Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) เกิดขึ้นภายในอินทรีย์ ผลักดันให้หาสิ่งที่ขาดไปนั้นมาให้ร่างกายอยู่สภาวะที่พอดี แรงจูงใจเป็นต้นตอที่แท้จริงของพฤติกรรมจูงใจ เป็นสิ่งที่จะลดความเครียด และนำไปสู่ความพอใจ แรงจูงใจ ซึ่งถือว่าเป็นภาวะภายในของอินทรีย์และกิจกรรมต่าง ๆ ล้วนเกิดขึ้นจากแรงจูงใจทั้งสิ้น

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง²⁹ ได้กล่าวไว้ในจิตวิทยาการศึกษา (2518) จุดหมายที่บุคคลตั้งขึ้นก่อนจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าตนเองจะทำการนั้นได้มาก น้อยแค่ไหน เป็นสิ่งที่ทำ

ไม่เหมือนกัน และระดับความมุ่งหวังที่ตั้งไว้นั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ขึ้นอยู่กับความสำเร็จ ความล้มเหลวของคน ๆ นั้น ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ปกติคนเราจะตั้งระดับความมุ่งหวังของตนไว้สูงกว่าความสามารถที่แท้จริงของตนเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดความท้าทายหรือเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้ได้ความมุ่งหวังของตน สถาบันระหว่างชาติ สำหรับค้นคว้าเรื่องเด็กได้ศึกษาเรื่อง "สัมพันธภาพระหว่างประสบการณ์ในทางการและระดับความมุ่งหวังกับผลการกระทำ" พบว่า เด็กที่ประสบผลสำเร็จและประสบความล้มเหลวในทางการเรียนจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่าเด็กที่ล้มเหลวในการเรียนจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงกว่าเด็กที่ประสบความสำเร็จ เด็กที่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน เมื่อได้รับการชมเชยจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงกว่าเด็กที่ประสบความสำเร็จ เด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนเมื่อได้รับการชมเชยจะตั้งระดับความมุ่งหวังของตนต่ำกว่าการที่ถูกต้องตามที่ถูกตำหนิ ส่วนเด็กล้มเหลวทางด้านการเรียน เมื่อถูกชมจะตั้งระดับความมุ่งหวังของตนต่ำกว่าการที่ถูกต้องตามที่ถูกตำหนิ ส่วนเด็กที่ล้มเหลวทางด้านการเรียนเมื่อถูกชมจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้สูงกว่าพวกที่ถูกตำหนิ

ประสาธ อิศรปริดา³⁰ ได้กล่าวถึงเรื่องธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้ว่า แรงจูงใจ ใฝ่สัมพันธ์ ความปรารถนาประเภทหนึ่งของบุคคลที่จะกลัวเข้าร่วมในสังคม จะรู้สึกยินดีเมื่อได้รับความรัก การทูลถนอมหรือการยอมรับจากผู้อื่น จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อความโดดเดี่ยว การพลัดพราก การทะเลาะวิวาท จะรู้สึกเสียใจต่อการกระทำที่บั่นทอนมิตรภาพ จะมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมในกลุ่ม รวมทั้งจะมีความซื่อสัตย์ภักดีต่อเพื่อนทุกคน ความปรารถนาดังกล่าวนี้จะมีมากขึ้น เมื่อบุคคลผู้นั้นอยู่ในภาวะที่มีความวิตกกังวล

ดังนั้นพฤติกรรมของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของมิตรภาพ ซึ่งตรงกับลักษณะ Need to belong ตามทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีความรู้สึกดังต่อไปนี้

1. รู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้ง (Rejection) เช่น คิดว่าถูกเพื่อนทอดทิ้ง ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมด้วย จึงทำให้มีแรงจูงใจที่จะเข้าหาเพื่อนให้เขายอมรับและคบค้าสมาคมกับตน การกระทำต่าง ๆ จึงออกมาในรูปของความร่วมมือ และมีมิตรภาพต่อกันเป็นหลัก

2. รู้ว่าตนเองโดดเดี่ยว (Loneliness) ขาดเพื่อน ขาดความสัมพันธ์กับผู้อื่น เหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก จึงทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะได้มีสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น จะได้ไม่อยู่อย่างโดดเดี่ยวอีกต่อไป
3. รู้สึกไม่ชอบ (Negative) ต่อการแตกแยกทั้งร่างกาย และจิตใจไม่ชอบให้เกิดการทะเลาะวิวาทหรือรบราฆ่าฟัน หรือไม่ลงรอยกันเพราะเป็นสาเหตุให้เกิดความแตกแยกและขาดมิตรต่อกัน
4. รู้สึกว่าได้พลัดพราก หรือจากไกลสิ่งที่ตัวปรารถนา (Physical departure) เช่น พลัดพรากจากพ่อแม่ คนรัก ของรัก หรือตายจากกัน จึงทำให้มีแรงจูงใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมิให้เกิดการพลัดพรากจากกัน
5. รู้สึกว่าไม่ได้รับความรักตอบแทน (No reciprocal love) จึงพยายามแสวงหาความรัก
6. ต้องการชดใช้ (Repartition) ต้องการกระทำบางสิ่งบางอย่าง ชดเชยการกระทำครั้งก่อนที่ให้คนอื่นไม่พอใจ ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีที่เคยมีต่อกัน
  - ก. ทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม
  - ข. เข้าใจและเห็นใจกันในหมู่เพื่อนร่วมงาน
  - ค. ไม่ทอดทิ้งเพื่อน เพื่อเอาตัวรอด
  - ง. มีความสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างสม่ำเสมอ คงเส้นคงวา
  - จ. พฤติกรรมทุกอย่างจะตั้งอยู่ปรากฐานแห่งมิตรภาพและไมตรี

ประสาธ อิศรปริดา ได้ศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและผลการเรียนที่พบว่า “เด็กที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อน จะสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเด็กที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเพื่อน”¹⁹ และประสาธ บัณฑวงกูร พบว่า “ค่า r ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 0.23 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) และค่า r ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเท่ากับ 0.588 (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01) เราจึงอาจสรุปได้ว่า แรงจูงใจนี้มีผลทางด้าน การเรียนเช่นกัน”³¹

ปาจารย์ วัชชวัลคุ ได้กล่าวไว้ว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้”³²

อรพินทร์ ชูชม ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 โปรแกรมการเรียน จำนวน 1,146 คน พบว่า

พื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทักษะทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโปรแกรมวิทย์-คณิต และโปรแกรม ศิลป-คณิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนโปรแกรมศิลป์-ภาษา พื้นความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทักษะทางการเรียนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05³³

วิธีการเรียน

ชม ภูมิภาค³⁴ ได้กล่าวเอาไว้ในจิตวิทยาการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนที่มีประสิทธิภาพคือ การเรียนที่เต็มไปด้วยความเข้าใจ มีความคงทนในการเรียน และประหยัดแรงงาน การเรียนที่จะให้ได้ผลนั้นย่อมประกอบด้วยสิ่งสำคัญสองส่วนคือ

1. ทศคติ และการจูงใจ นั่นคือ ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ต่อผู้สอน ต่อสิ่งที่เรียน และมีความปรารถนาใคร่จะเรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน

2. วิธีเรียน วิธีศึกษาที่ได้ผลนั้น ได้มีผู้ทดลองแล้ว และได้ผลดังนี้

ก. การทบทวนด้วยตนเอง (self - recitation) คือ พยายามดึงเอาความคิดสำคัญออกมาเป็นคำพูดของตนเอง พยายามเขียนออกมา เมื่อเราอ่านตอนหนึ่ง แล้วก็เลิกมองหนังสือเสียพยายามนึก พยายามเขียนออกมาด้วยคำพูดของตนเองว่า ส่วนนั้นมีความคิดหรือแง่สำคัญอย่างไร เมื่อเขียนแล้วก็ตรวจสอบความคิดของเรากับหนังสือดูว่าเป็นอย่างไร ประโยชน์ของการทบทวนด้วยตนเองนี้เห็นได้จากการทดลองของ Gates³⁵ เขาทดลองกับนักเรียนเป็นจำนวนมากในชั้นต่าง ๆ ในเรื่องการเรียนคำไว้ความหมายกับชีวประวัติ พบว่า "หากได้ใช้เวลาประมาณ 40% หรือมากกว่านั้นทบทวนด้วยตนเองแล้วจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในกรณีคำไว้ความหมายนั้นต้องใช้เวลาทบทวนด้วยตนเองถึง 90% จึงจะได้ผลสูง เหตุที่การทบทวนด้วยตนเองมีคุณค่านั้น ก็เนื่องมาจากเราได้จัดระเบียบสิ่งที่เราอ่านให้มีความ

ข. การแบ่งเวลาปฏิบัติเปิดตอน ๆ หลาย ๆ ตอน (Distributed practice) แบ่งเวลาเป็นตอน ๆ ระยะเวลาสั้น ๆ ดีกว่าใช้เวลาตลอดรวดเดียว ตอนแรกดู หัวเรื่องตลอดเสียก่อน แล้วจึงศึกษาเป็นตอน ๆ แล้วมีการทบทวนเป็นตอน ๆ

ค. จัดสิ่งแวดล้อมให้ดี เช่น ปราศจากสิ่งรบกวน แสงสว่างดี ที่นั่งสบาย

การจำ คือ การคงอยู่ของสิ่งที่ได้เรียน สิ่งนี้ย่อมควบคุมด้วยระบบประสาทก่อนที่คนจะพูดได้นั้น ความจำแสดงให้เห็นได้ด้วยการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาตอบสนองแบบถ่วงเวลาเมื่อพูดได้ ภาษาเจริญขึ้นแล้วก็วัดความจำได้ด้วยการระลึกได้ การบรรยายหรืออื่น ๆ ความจำนั้นอาจแสดงให้เห็นด้วยการระลึกได้ ประหยัดเวลา ดังนั้นการวัดความจำก็ใช้วิธีการสามวิธีนี้ การที่จะให้จดจำได้ดีก็ขึ้นอยู่กับวิธีเรียนอยู่เป็นอันมาก การเรียนที่จะให้จดจำได้ดีก็ ได้แก่ การเรียนด้วยการทบทวนด้วยตนเอง เรียนโดยแบ่งเวลาเป็นระยะสั้น ๆ หยุดแล้วทบทวน และพักแล้วจึงเรียนต่อไป

ประโยชน์ คูปต์กาญจนากุล ได้ศึกษาแบบการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบวัดแบบการเรียนของ กราส์ซาและไรซ์แมน ผลปรากฏว่า

นิสิตชอบแบบการเรียนแบบร่วมมือค่อนข้างสูง แบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบอิสระ อยู่ในระดับปานกลาง ไม่ชอบแบบหลีกเลี่ยงกับแบบแข่งขันและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม กับแบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ³⁶

Anthony Grashs asha and Sheryl Reichman อ้างถึงใน ประโยชน์

คูปต์กาญจนากุล ได้พัฒนาแบ่งแยกประเภทของแบบการเรียนของนักศึกษาออกเป็น 6 แบบ ซึ่งผู้วิจัยถือเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ " แบบแข่งขัน (Competitive) แบบร่วมมือ (Collaborative) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) แบบมีส่วนร่วม (Participant) แบบพึ่งพา (Dependent) และแบบอิสระ (Independent)"³⁷

ได้มีผู้ศึกษาถึง รูปแบบการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้น้อยมาก Ismail Yusoff ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับรูปแบบการเรียนจาก นักศึกษาชาวมาเลเซีย จำนวน 126 คน พบว่า “พฤติกรรมที่พยายามจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวมีส่วนสัมพันธ์กับการเรียนรู้ได้เห็นได้ชัด ส่วนพฤติกรรมที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ ในลักษณะที่เป็นนามธรรม ระดับชั้นปี และสาขาวิชาเรียนก็เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรูปแบบการเรียน อย่างมีนัยสำคัญ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างจะเป็นอิสระจากรูปแบบการเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ ได้ทำการวิจัยถึงสาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัย กลางคันของนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัย 5 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและ มหาวิทยาลัยมหิดล ในปีการศึกษา 2513-2514 ทั้งหมดจำนวน 568 โดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า “สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันที่สำคัญ คือการแบ่งเวลาไม่เหมาะสม และไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาและคณะที่เรียน พื้นความรู้และสติปัญญาไม่ดีพอ การทำกิจกรรมนิสิตมากเกินไป และไม่ชอบกิจกรรมนิสิต การปรับตัวเข้ากับการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยไม่ได้ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และสุขภาพอ่อนแอ”³⁹

อรนุช ปุณยนก ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรนิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังออกกลางคันรุ่นปีการศึกษา 2521 - 2524 จาก 14 คณะ ผลการวิจัยพบว่า “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตมากที่สุดคือ ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ การที่นิสิตมีความสัมพันธ์กับอาจารย์ในทางลบ เป็นสาเหตุที่สำคัญให้ต้องออกกลางคัน”⁴⁰

การทำงานระหว่างเรียน

ปัญหาในทางการเงินของนักเรียนโดยทั่วไปมักเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้ คือ การทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน สถานะทางการเงินของครอบครัว และการขัดข้องทางการเงินที่มีอยู่ครั้งคราว

เป็นที่เชื่อกันว่า การทำงานพิเศษอาจทำให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง อย่างไรก็ตามจากการวิจัยค้นคว้า ปรากฏว่านักเรียนที่ทำงานพิเศษนอกเวลาแต่พอเหมาะพอ

ดี ก็เรียนได้คะแนนดีพอกัน กับนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกันแต่ไม่ได้ทำงานพิเศษ ฉะนั้นผู้แนะแนวไม่ควรจะด่วนสรุปว่า การทำงานพิเศษเพื่อค่าจ้างก็ดี หรือเพื่อช่วยครอบครัวทางบ้านก็ดี จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเลวลงเสมอไป หากนักเรียนที่ทำงานพิเศษจะไม่ได้มีผลกระทบกระเทือนในเรื่องคะแนนมากนักแต่ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในด้านอื่น ๆ ได้ เช่น ปัญหาทางสังคม สุขภาพ หรือทัศนคติส่วนตัวบางอย่าง

ฐานะของครอบครัว

สถานะทางการเงินของครอบครัว เป็นสิ่งหนึ่งที่ก่อให้เกิดอุปสรรคอย่างสำคัญ ในการกำหนดแผนการศึกษา และการประกอบอาชีพ ดังนั้น ผู้แนะแนวควรจะค้นหาหลักฐานเกี่ยวกับฐานะการเงินของครอบครัวและเกี่ยวกับรายได้ปัจจุบันของนักเรียน หรือรายได้ซึ่งนักเรียนอาจหาได้ หลักฐานต่าง ๆ ที่ค้นพบอาจยืนยันได้ว่านักเรียนไม่สามารถจะศึกษาต่อในแนวที่ต้องการนั้น จะต้องใช้เงินทองมากน้อยเพียงใด มิฉะนั้นก็อาจผิดหวังที่ตนจะต้องไปทำงานระดับต่ำ ๆ แม้ว่าจะมีความสามารถสูง ข้อขัดข้องทางการเงินชั่วคราว

ปัญหาในเรื่องนี้มีความรุนแรงน้อยกว่าที่สอน ในด้านที่เกี่ยวกับการกำหนดแผนการศึกษา และการประกอบอาชีพของนักเรียน ด้วยความช่วยเหลือจากทางบ้าน หรือด้วยความสามารถในการหารายได้ของตนเอง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน อาจทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เข้ารับการฝึกฝนทางวิชาชีพได้บ้างเป็นบางส่วน เมื่อสำเร็จจากชั้นมัธยมศึกษาแล้ว แต่ถ้าจะศึกษาเล่าเรียนให้สมบูรณ์เต็มที่แล้วจะต้องอาศัยความช่วยเหลือทางการเงินจากภายนอกด้วย

ในการสำรวจปัญหาการเงินนั้น ผู้แนะแนวจะต้องใช้ปฏิภาณรวมทั้งรู้จักกาลเทศะ เวลาตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ต้องรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่ต้องมี ถ้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยหรือในสถาบันการศึกษาทางอาชีพอื่น ๆ ตลอดจนโอกาสที่จะได้เข้าทำงานพิเศษนอกเวลาในระหว่างเวลาศึกษาอบรมด้วย ครูหรือผู้แนะแนวที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้วในการแก้ไขปัญหาทางการเงินของตนเอง จะเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี การที่จะช่วยเหลือเช่นนี้ได้ครูหรือผู้แนะแนวจะต้องสามารถรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่าย ทุนเล่าเรียน ความช่วยเหลือทางการเงิน ที่จะได้จากชุมชน และโอกาสที่จะหางานพิเศษทำได้ เหล่านี้ให้ได้ถูกต้องครบครัน และทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

ปัญหาทางสังคม

การคบเพื่อน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีและปฏิบัติการทาง จิตวิทยาว่า

หลักการกระทำตามเพื่อน (Good boy Orientation) อายุ 10-13 ปี
 ขั้นนี้เด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น จะให้ความสำคัญแก่กลุ่มเพื่อนมาก ต้องการให้
 กลุ่มยอมรับจึงทำตามบุคคลที่ตนเห็นว่าดีงาม คือเอาอย่าง Good boy,
 Nice girl เด็กวัยนี้ส่วนมากจะทำตามในสิ่งที่ตนตัดสินใจว่าคนอื่นจะเห็น
 ด้วยเพื่อให้เป็นที่ชอบพอของเพื่อนฝูง และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน
 เช่น เพื่อนชวนหนีโรงเรียนก็ไปกับเรามีได้มีความคิดเป็นของตัวเอง
 จริยธรรมของบุคคลในขั้นนี้เน้นหนักด้านการทำตามคนอื่นมากกว่า
 คำนึงถึงเรื่องการถูกลงโทษและรางวัล⁴¹

จิราภรณ์ หุ่นตระกูล ได้กล่าวไว้ว่า

การเรียนการสอนส่วนใหญ่ในหลักสูตรใหม่ส่งเสริมให้เด็กมี
 โอกาสศึกษาค้นคว้าและทำงานหรือกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งเด็ก
 บางคนก็สามารถที่จะปรับตัวให้เป็นที่ยอมรับและทำงานร่วมกับกลุ่ม
 เพื่อนได้ เด็กเหล่านี้มักจะถูกทอดทิ้งและได้รับการแสดงความรังเกียจ
 จากเพื่อนเพราะเหตุนี้ จะเห็นได้ว่าถ้าปล่อยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางสังคม
 ไปตามยถากรรมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กเหล่านี้คงจะไม่ก้าวหน้าไป
 เท่าใดนัก บางคนก็กลายเป็นเด็กพาลเกร ก่อความวุ่นวายเป็นปัญหาแก่
 สังคมไปก็มี⁴²

เขาวภา เตชะคุปต์ ได้อ้างจาก Davis กล่าวว่า

การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของตน
 จะช่วยให้เขาสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

ซึ่งจะช่วยลดความขัดแย้งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างและช่วยให้งาน
การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น⁴³

วิมล โจนธีระ ได้กล่าวไว้ว่า

โรงเรียนน่าจะเป็นแหล่งสำคัญที่สุด เพราะเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่
อยู่กับโรงเรียน และอีกประการหนึ่งโรงเรียนจะเป็นแหล่งที่จะให้ความ
ประสบการณ์ทางสังคมต่าง ๆ แก่เด็กได้เป็นอย่างดี เพราะประกอบได้ด้วย
บุคคลที่เป็นเด็กด้วยกันเป็นจำนวนมาก เด็กเหล่านี้มาจากแหล่งต่าง ๆ กัน
ของชุมชนทุกคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล และยิ่งอาจแตกต่างกันในเรื่อง
ฐานะ เชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เด็กไม่ได้รับจากบ้าน⁴⁴

สภาพแวดล้อมทางบ้าน

การศึกษากับระบบครอบครัวหรือเครือญาติ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง
เราจะพิจารณาส่วนที่เป็น Invisible participants (ผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนที่
มองไม่เห็นตัว) คือครอบครัวเฉพาะด้านที่ครูและผู้ที่จะเป็นครู กล่าวโดยเฉพาะเจาะจง คือ
ครอบครัวต่อนักเรียนในด้านการเรียนรู้และพฤติกรรมที่โรงเรียน

Travers ได้กล่าวไว้ว่า

ตัวแปรทางด้านที่ไม่ใช่ สถิติปัญญา เช่น การปรับตัวสภาพทางบ้าน
ความสนใจ ความมุ่งหวัง ทศนคติที่มีต่อสถาบันวิชาที่เรียนและอาจารย์ที่
สอน ต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และทราเวอร์ส
ยังได้เน้นอีกว่า การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ถึงแม้จะออกข้อสอบ
ได้เยี่ยมเพียงใด ค่าสหสัมพันธ์สูงสุดจะมีค่าไม่เกิน 0.7 หมายความว่าในการ
ทำนายนี้จะทำนายได้ถูกต้อง 50% ที่เหลือจะต้องใช้ตัวแปรทางด้านอื่น ๆ วัด⁴⁵

เด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จนั้น ก็เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ขาดทุนทรัพย์ที่จะซื้อหนังสือ และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน สุขภาพไม่ดี และการคมนาคมไม่สะดวก ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Garduer ที่ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุหนึ่ง ในการออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษา⁴⁶

หน้าที่ทั่วไปของบ้านหรือครอบครัว

กล่าวโดยทั่วไป ครอบครัวหรือบ้านมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสังคมทุกด้าน ชีวิตของมนุษย์โดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับสังคมในด้านใด ครอบครัวหรือบ้านของเราก็เกี่ยวข้องกับด้านนั้น ๆ ครบทุกด้าน แต่เป็นหน้าที่ในขั้นพื้นฐาน G.P Murdock ได้กล่าวถึงหน้าที่ของครอบครัวไว้ในหนังสือ Social Structure ว่าครอบครัวทำหน้าที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. หน้าที่ในด้านให้การศึกษ (Educational Function)
2. หน้าที่ด้านเศรษฐกิจ (Economic Function)
3. หน้าที่ด้านสนองความต้องการทางเพศ (Sexual Function)
4. หน้าที่ด้านการสืบพันธุ์โดยการมีลูกหลาน (Reproductive Function)

ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงแต่เฉพาะหน้าที่ด้านการให้การศึกษ (Educational Function)

ก. บ้านหรือครอบครัวเป็นสื่อของการศึกษานอกโรงเรียน บ้านหรือครอบครัวเป็นกลุ่มทางสังคมกลุ่มแรก ซึ่งทางสังคมวิทยาเรียกว่า กลุ่มปฐมภูมิ (Primary group) ในแง่ของการศึกษาประสบการณ์ ที่ดีที่สุดทางการศึกษา ไม่มีอะไรดีไปกว่าการปะทะสังสรรค์แบบกันเอง หรือแบบต่อตัวที่มนุษย์จะพึงมีต่อกันและกัน ประสบการณ์เช่นนี้ คือการปะทะสังสรรค์ภายในบ้านหรือครอบครัวนั่นเอง

ข. บ้านหรือครอบครัว เป็นโรงเรียนพัฒนาบุคลิกภาพแห่งแรกของเด็กวัยทารก และวัยเด็กนับเป็นช่วงชีวิตที่น่าประทับใจและก่อตัวเป็นรูปร่าง (Formative period) มากที่สุดในช่วงนี้ บ้านหรือครอบครัว คือ สิ่งแวดล้อมทางสังคมทุกอย่างของเด็ก

ค. บ้านหรือครอบครัวเป็นโรงเรียนสอนวิชาชีพหรืออาชีพศึกษาแห่งแรก ในบ้านหรือครอบครัวนั้น พ่อบ้านหรือหัวหน้าครอบครัวมีอาชีพอะไร ลูกก็จะต้องหัดในวิชาชีพนั้นตามไปด้วย เช่น ครอบครัวทำการค้าขาย ลูกก็จะเรียนรู้เรื่องการค้าขาย ครอบครัวทำไร่ทำนา อาชีพทำไร่ทำนาก็จะส่งทอดมาถึงลูก ๆ ด้วย

ง. บ้านหรือครอบครัวเป็นโรงเรียนสอนคุณธรรมแห่งแรก โดยการเข้าร่วมในการปะทะสังสรรค์ทางสังคมในครอบครัวเด็ก ๆ ที่ได้เรียนรู้คุณธรรมทางสังคมมากมาย เช่น ความร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) ความนิยมยกย่อง (Good will) ความเข้าใจต่อกัน การเสียสละตัวเองและคุณธรรมอื่น ๆ

จ. บ้านหรือครอบครัวเป็นโรงเรียนสอนหน้าที่พลเมืองแห่งแรก การเข้าร่วมกิจกรรมของครอบครัวอย่างเอาใจจริงเอาใจ เด็ก ๆ ก็จะคุ้นเคยกับการต้องรับผิดชอบ (To shoulder responsibility) เข้าใจเรื่องสิทธิและข้อผูกพัน และต้องยอมเสียสละความสะดวกสบายและผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อแลกกับผลประโยชน์ของครอบครัวโดยนัยนี้ บ้านหรือครอบครัวจึงได้ชื่อว่าเป็นแหล่งเตรียมปูพื้นฐาน เพื่อการเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

ฉ. บ้านหรือครอบครัวเป็นโรงเรียนอบรมเรื่องศีลธรรมจริยธรรมแห่งแรก บ้านหรือครอบครัวเป็นแหล่งที่ให้การศึกษาอบรมเรื่องศีลธรรม และจริยธรรมทางจิตใจ (Education for morality and spirituality) แก่เด็ก ๆ ที่มีประสิทธิภาพแห่งแรก ซึ่งแทบจะไม่มีการทำหน้าที่ในโรงเรียนทั่วไป

ครอบครัวกับพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียน

ครูที่มีประสบการณ์จะทราบว่าพื้นฐานทางบ้านมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียน สมมติฐานข้อแรกเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน คือ เด็กจะแสดงพฤติกรรมในทางที่สังคมยอมรับ ถ้ามีการสืบเนื่องในด้านการอบรมเลี้ยงดู และฐานพฤติกรรมระหว่างบ้านกับโรงเรียน และเด็กจะแสดงพฤติกรรมที่ขัดกับสังคมในกรณีที่ไม่มีการสืบเนื่อง การสืบเนื่องหรือไม่มีการสืบเนื่อง (Continuity-discontinuity) ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ในด้านการฝึกอบรมอาจจะช่วยอธิบายว่า ทำไมเด็กในย่านแหล่งเสื่อมโทรมจึงมักมีปัญหาทางพฤติกรรมที่โรงเรียนมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจสังคมปานกลาง กล่าวคือ เด็กจากย่านแหล่งเสื่อมโทรมคิดว่า พฤติกรรมที่มุ่งหวังให้ปฏิบัติตามที่โรงเรียนนั้นไม่เหมือนกับที่บ้านโดยสิ้นเชิง โรงเรียนมีระเบียบกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ ซึ่งพิจารณาตามพื้นฐานที่เด็กได้รับการฝึกอบรม ระเบียบ กฎเกณฑ์เหล่านั้นไม่มีความหมายสำหรับเด็กเหล่านั้นเลย ส่วนเด็กในครอบครัวที่มีฐานะปานกลางจะพบว่าโรงเรียนมิได้เข้มงวดอะไรเลย ระเบียบและพฤติกรรมแบบต่าง ๆ ที่โรงเรียนเหมือนกับที่บ้าน พฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียนจะเป็นไปในทางบวก หรือลบเท่านั้น ขึ้นอยู่กับความใกล้ชิดระหว่างเด็กกับบิดามารดา เด็กที่มีความใกล้ชิดและได้รับความรัก การสนับสนุนและกำลังใจ ย่อมปรับตัวได้ดีกว่า Torsten

Husen ได้ศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กนักเรียนใน 400 ครอบครัวในประเทศสวีเดน โดยพบว่า ปัจจัยที่สำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน คือ แบบแผนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดู (Rearing ritual) ในครอบครัว หมายถึง การสร้างแบบรูปนิสัยต่าง ๆ ที่ดีให้แก่เด็ก เช่น การกินอยู่หลับนอน ทำงานและเล่นเป็นเวลา เด็กที่ได้รับการฝึกนิสัยในการทำงานดังกล่าวเป็นเด็กที่ครูประจำชั้นได้จัดอยู่ในกลุ่มที่มีความประพฤติที่โรงเรียนด้วย นอกจากนี้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดาในรูปของการให้กำลังใจสนับสนุน ก็มีมีส่วนช่วยให้เด็กปรับตัวดีที่โรงเรียน

สำหรับเด็กไทย วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ได้วิจัยวัยรุ่นอายุ 16-18 ปี โดยแบ่งวิธีอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 มิติ คือ แบบรักมากและน้อย ผลการวิจัยปรากฏว่าวิธีอบรมเลี้ยงดูทั้งสองมิตินั้นสัมพันธ์กับการพัฒนาลักษณะลักษณะวินัยทางสังคมอย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก จะมีวินัยทางสังคมสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูน้อย ส่วนเกี่ยวกับเรื่องการถูกควบคุม พบว่าวัยรุ่นคิดว่าตนถูกควบคุมจากบิดามารดาน้อยจะมีวินัยทางสังคมมากกว่าวัยรุ่นที่เชื่อว่าตนถูกควบคุมมาก

จากที่กล่าวมาแล้ว เห็นจะปฏิเสธข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งไม่ได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนและต่อพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน โรงเรียนจะต้องยอมรับและเข้าใจว่าครอบครัวก็เป็นสถาบันการเรียนการสอน (Teaching institution) สถาบันที่มีความสำคัญยิ่งและเป้าหมายของบ้านกับโรงเรียนจะต้องสอดคล้องและเข้ากันได้โดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง
ถาวร เกิดเกียรติพงษ์ และ วราดม ทีสุกะ ได้กล่าวไว้ในสังคมวิทยาการศึกษาว่า

สภาพแวดล้อมทางบ้าน หมายถึง สภาพแวดล้อมในด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพที่อยู่อาศัยวัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้าน

ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ลักษณะที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และพี่น้องมีความผูกพันรักใคร่ป้องกันและกันร่วมปรึกษากันเมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น ภายในครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพการเงินของครอบครัว สำหรับการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการใช้จ่ายทั่วไป วัดได้จากคะแนนการตอบแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้านด้านฐานะทางเศรษฐกิจ

สภาพที่อยู่อาศัย หมายถึง สถานที่ตั้งและบริเวณล้อมรอบที่อาศัย

วัดได้จาก คะแนนการตอบแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้านด้าน สภาพที่อยู่อาศัย⁴⁴

การสำรวจปัญหาทางครอบครัว

การเจริญเติบโตขึ้น พร้อมทั้งการที่จะต้อง หัดการพึ่งพาอาศัยตัวเองในวัยรุ่น
ระยะปลาย (Lateado lscence) นั้น บางครั้งอาจก่อให้เกิดความยุ่งยากขึ้นในครอบครัวได้
พ่อแม่ไม่เข้าใจว่าเหตุใดลูกคนโต ๆ จึงไม่ใคร่อยู่ในโอวาทเหมือนแกก่อนและลูก ๆ ก็ไม่เข้าใจ
ว่าเหตุใดพ่อแม่จึงยังคงปฏิบัติต่อตนเหมือนกับว่ายังเป็นเด็กเล็ก ๆ อยู่เสมอ แม้ว่าเด็กเล็ก ๆ
ในบางครั้งที่ยังยากจะมีความเป็นตัวของตัวเองเหมือนกัน

พ่อแม่มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นต้นว่า ในการจัดให้ลูก ๆ
ได้มีส่วนช่วยเหลือในครอบครัว คอยสอดส่องในเรื่องการเลือกคนเพื่อคอยสำรวจดูความ
ประพฤติ บันเงินให้ใช้สอย และคอยดูแลให้ทำการบ้านในขณะที่พ่อแม่พยายามปฏิบัติหน้าที่
รับผิดชอบดังกล่าว ฝ่ายลูกอาจเกิดความรู้สึกว่าตนกำลังถูกผู้ใหญ่ คอยจับผิดหรือคอย
วิพากษ์วิจารณ์อยู่อย่างไม่ยุติธรรมเสียเลย เมื่อมีเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้นในครอบครัวก็ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่า เด็กในครอบครัวที่มีปัญหาดังกล่าวย่อมจะเป็นเด็กที่มีความคับอกคับใจอยู่ไม่
น้อย ปัญหาอื่น ๆ ในครอบครัวอาจเกี่ยวกับการแก่งแย่งชิงดีกันในหมู่พี่ ๆ น้อง ๆ ความ
บาดหมางระหว่าง พ่อแม่ หรือการที่พ่อบ้านประสบปัญหาว่างงาน เมื่อมีปัญหาเหล่านี้เพิ่มขึ้น
จากปัญหาที่ทุกคนจะต้องประสบกันอยู่เป็นธรรมดาในการเติบโตขึ้นก็ย่อมทำให้เด็กมีความ
รู้สึกไม่แน่ใจ และไม่ปลอดภัย ในโลกของผู้ใหญ่ ซึ่งตนเองก็มีความเข้าใจอยู่แต่เพียงบางส่วน
และอย่างกลางเดือนเต็มที

เชิงอรรถ

¹กระทรวงศึกษาธิการ, ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538, ข้อ 25.

²กรมอาชีวศึกษา, “ระเบียบบริหารกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา,” พ.ศ. 2539, หน้า 18-19.

³สงวน สุทธิเลิศอรุณ, “ชุดการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม,” หน้า 19.

⁴เฉลียว บุรีภักดีและคณะ, รายงานการวิจัยลักษณะครูดี (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2520), หน้า 34.

⁵สุทิน ฉิมโฉม, รายงานการวิจัยเรื่องบุคลิกภาพของครูที่นักเรียนชอบ (อัสสัมชัญ), 2522.

⁶Kate Hevenner Mueller, Student Personal work in Hihher Education, (Barton : Houghton Mifflin Co., 1961), pp. 210 - 211.

⁷Williamson Morrow, and Robirt wilson, “Familly Relations of Bright high Achieving and under Achieving High School Boy,” Child Development 32 (April 1961), p 29.

⁸Fred B. Dressel, “The Faculty Advisor,” Improving Colledge and University teaching, 1974, p. 57.

⁹สมพร สุทธิสังข์, “บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กับการออกกลางคันของนักศึกษาในสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง, วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร, หน้า ข-ค.

¹⁰วิไล แพงคำ, "การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการแนะแนว เกี่ยวกับเรื่องความรู้ของผู้ให้คำปรึกษา," วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาแนะแนวการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2579, หน้า 59.

¹¹นิภา อัตถากร, "การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา," วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519, หน้า 49.

¹²จินตนา หมู่ผึ้ง, "การอบรมและการเลี้ยงดูเด็ก," (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527), หน้า 36-42.

¹³สงวน สุทธิเลิศอรุณ, "ชุดการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม," หน้า 32-42.

¹⁴Louis H. Worthington, and Glaucle W. Grant, "Factor of Acadamic Success a Multivariatte Analysis," The Journal of Educational Research. September, 1971, pp. 7-10.

¹⁵สุนันท์ ศลโกสุม, "ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7," (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516), หน้า 195 - 196.

¹⁶มนัส ประสงค์, "ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการสละสิทธิ์เข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้," วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, 2549, หน้า 35.

¹⁷วิสาข์ เกษประทุม, "การวิเคราะห์ความสูญเปล่าทางการศึกษาของวิทยาลัยครู นครสวรรค์," วิทยานิพนธ์ ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

¹⁸Milton F. Shore, and Alan H Leiman, "partial perception of the student as Related to Academic Achievement in Junior Colledge," The Journal of experimental Education, 1965, p. 33.

¹⁹จันทนา นนทิกกร, "การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีโอกาสศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคกลาง จำแนกตามประเภทโรงเรียน," หน้า 24 - 29.

²⁰Edward Frankel, "A comparative Study of Achieving and underachieving High School Boys of High Intellectual Ability," Reading in Educational Psychology The macmillan Company, New York, 1962, p. 174.

²¹Kurt Lewin, Psychology in Administration (New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1963), p. 10.

²²Louis H. Worthington, and Glaude W. Grant. "Factor of Academic success a Multivariate analysis," p. 7-10.

²³L.H. Knief and Jame B Stroud, "Intercorrelations Among Various Intelligence, Achievement, and Social Class Scores," Journal of Educational Psychology. February, 1959, pp. 119 - 120.

²⁴Karl C. Garrison, Albert J. Kington and Arthur S. Mc. Donald, Educational psychology (2 nd, Appleton Century-Crofts, New York, 1964), p. 415.

²⁵Matin Deutsch and Bert Brown, "Social Influences in Negro-white intelligence Differences," Journal of Social issues, April, 1964, pp. 24 - 35.

²⁶ยุพิน นิสัยนต์, "การศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและ กิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ปกศ. สูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง และต่ำของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา," วิทยานิพนธ์ กศม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516, หน้า 2.

²⁷Alexander W. Astin, "Personal and Environmental Factors Associated with Colledge Dropouts Among High Aptitude Students," *Journal of Educational Psychology*, August, 1964, pp. 219 - 227.

²⁸ประสาธ อิศรปริดา, "ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้," วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523, หน้า 7.

²⁹ชูชีพ อ่อนโคกสูง, "จิตวิทยาการศึกษา," (กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกการพิมพ์, 2518), หน้า 60.

³⁰ประสาธ อิศรปริดา, "ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้," 2514, หน้า 8.

³¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 21.

³²อาจารย์ วัชชวัลลค์, "อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทาง บ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537, หน้า 69.

³³อรพินท์ ชูชม, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรง จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย," วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2524, หน้า 105 -107.

³⁴เรื่องเดียวกัน, หน้า 40 -41.

³⁵Ismail Yusoff, "A study of the relationships between Achievement Motivation and learning styles of a group of Malaysian students attending Northern Illinois University," Dissertation Abstracts international (January 1983), p. 230.

³⁶สมหวัง พิริยานุวัฒน์, "ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของผู้สมัครที่สอบผ่านข้อเขียน เพื่อเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ศึกษาเปรียบเทียบเชิงวัดและผลที่วัดได้," ป.ป.ท. (อัครสำเนา), หน้า 68 - 83.

³⁷อรุณช ปุณยกนก, "การวิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกกลางคันของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526, หน้า 57 - 59.

³⁸สงวน สุทธิเลิศอรุณ, ชุดการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม (322), หน้า 29.

³⁹จิราภรณ์ หุ่นตระกูล, "การทดสอบใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียน ชั้นประถมปีที่ 5 โรงเรียนวัดเสมียนนารี," วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2528, หน้า 3.

⁴⁰เยาวพา เตชะคุปต์, "ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา," วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป., หน้า 83.

⁴¹วิมล โรจนวีระ, "การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัวระหว่างเด็กชั้นประถมปีที่ 4 ปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่," ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2531), หน้า 4 - 5.

⁴²Robert M.W. Travers, Educational Measurement (New York : Macmillan Co., 1955.)

⁴³Syed abdur Rahman, "An Investigation of Extent and Causes of Dropout in class VIT through X of the secondary School of dacca, East pakistan during 1965," dissertation Abstracts, 1976, pp. 405 - A.

⁴⁴ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ และ วราดม ทีสุกะ, สังคมวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : เกรวี่นการพิมพ์, 2522), หน้า 125 - 143.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่จะทำการศึกษาได้แก่นักเรียนที่เรียนได้ชั้น ปวช. 1 แล้วกำลังเรียนในชั้น ปวช. 2 ภาคเรียนที่ 1 ที่เรียนช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครในปีการศึกษา 2538 จำนวน 269 คน

กลุ่มตัวอย่าง จะทำการวิจัยจากนักเรียนที่อยู่ในระดับคะแนนระบุว่าได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสม ปีการศึกษา 2538 ได้สูงกว่า 2.5 ขึ้นไป และได้ต่ำกว่า 2 ลงมา

กลุ่มที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมเกินกว่า 2.5 ทั้งหมดของ 6 แผนกวิชา คือ ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโรงงาน

กลุ่มที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2 ลงมา ทั้งหมดของ 6 แผนกวิชาคือ ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโรงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากการค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นปัจจัยต่าง ๆ คือ ทางโรงเรียน ครูผู้สอน ปัจจัยอาจารย์ที่ปรึกษา การได้รับการแนะแนว ผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง การช่วยผู้ปกครองการทำงานระหว่างเรียน ทางสังคม เศรษฐกิจทางบ้าน จากนักเรียนเอง แรงจูงใจ วิธีการเรียน การคบเพื่อน และสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีน้ำหนักแบ่งเป็น 5 ตัวของ Likert เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตัวอย่างเช่น

ปัจจัยทางโรงเรียน	มีคำถาม	21	ข้อ
ปัจจัยทางผู้ปกครอง	มีคำถาม	16	ข้อ
ปัจจัยทางตัวนักเรียนเอง	มีคำถาม	27	ข้อ
ปัจจัยทางสังคม	มีคำถาม	16	ข้อ

ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ได้นำแบบสอบถามไปถามผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเชื่อมั่นหรือความเชื่อถือได้ จำนวน 6 ท่าน

นายชัยวุฒิ	ภภาพัฒนา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม
นายสมศักดิ์	มโนวัฒน์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
นายจำลอง	นิจุษฐ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม
นายวิฑูร	เยี่ยมเวช	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม
นางสาวอรษา	วิไลพันธ์	หัวหน้างานแนะแนววิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
นางแสงระวี	จริตพานิช	หัวหน้างานแนะแนววิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

เมื่อได้รับแบบสอบถามที่ทำการตรวจสอบ แก้ไข และให้ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิครบแล้ว นำมาปรึกษาอาจารย์วิทยานิพนธ์อีกครั้ง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง ในวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม จำนวน 30 คน เพื่อหาสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น (Alpha Coefficient) ของ Cronbach

การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข

การทดลองใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นทดสอบกับนักเรียนจำนวน 34 คน ของวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม และนำมาหาความเชื่อมั่น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2

ค่าความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม ประกอบการวิจัย
ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของกลุ่มนักเรียน
วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

ลำดับที่	คำถามเกี่ยวกับ	จำนวนข้อ	จำนวนคน	ความเชื่อมั่น
1	ปัจจัยทางโรงเรียน	21	34	.9154
2	ปัจจัยทางผู้ปกครอง	16	34	.7389
3	ปัจจัยทางตัวนักเรียน	27	34	.8886
4	ปัจจัยทางสังคม	16	34	.6811
	เฉลี่ย	80	34	.9452

จากตารางที่ 2 แสดงว่าความเชื่อมั่น .9452

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะได้ใช้แบบสอบถามแก่นักเรียน ปวช. ประเภทช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครจากกลุ่มที่ได้สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ในปีการศึกษา 2538 และกลุ่มที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ลงมาปีการศึกษา 2538 และเก็บข้อมูลทั้งหมดโดยผู้วิจัยเอง

การแปลความหมายข้อมูล

การแปลความหมายของข้อมูล ที่ได้มาจากแบบสอบถาม ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง	4.50 - 5.00
มาก	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง	3.50 - 4.49
ปานกลาง	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง	2.50 - 3.49
น้อย	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง	1.50 - 2.49
น้อยที่สุด	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง	1.00 - 1.49

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS PC⁺ (Statistic Package for the Social Sciences Personal Computer plus) ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์โดยใช้สถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหา สำนวจความคิดเห็น วิเคราะห์ตามแบบตารางวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t - test

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องเปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลการวิจัย เรื่องเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ผู้วิจัย จะเสนอผลการวิจัยเรียงตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช ปีที่ 1 ช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ 1 ช่วงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสอบถามมี 1 ชุด แบ่งเป็นตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามมีลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบสำรวจความคิดเห็น เป็นคำถามแบบมาตรฐาน ส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ตอนที่ 1 สรุปรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

ลำดับ	อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 16 ปี	26	9.6
2	16 - 20 ปี	240	89.3
3	สูงกว่า 20 ปี	3	1.1
	รวม	269	100.00

จากตารางที่ 3 อายุต่ำกว่า 16 ปี มีร้อยละ 9.6 อายุ 16 - 20 ปี มีถึงร้อยละ 89.3 และสูงกว่า 20 ปี มีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีอายุ 16 - 20 ปี เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีคุณวุฒิการศึกษาเดิม
ก่อนมาเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ลำดับ	วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
1	ม. 3 , ม.ศ. 3	245	90.8
2	สอบเทียบความรู้ ม. 3 หรือ ม.ศ . 3	12	4.8
3	ม. 4,ม.ศ. 4 หรือ ปวช.1 จากที่อื่น	11	4.4
	รวม	269	100.00

จากตารางที่ 4 นักเรียนที่ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร มีวุฒิ ม.3และ ม.ศ. 3 ร้อยละ 90.8 ที่สอบเทียบความรู้ ม. 3 หรือ ม.ศ. 3 ร้อยละ 4.8 ซึ่งใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีวุฒิเดิม ม. 4 หรือ ม.ศ. 4 หรือ ปวช. 1 จากที่อื่น ร้อยละ 4.4 ดังนั้นวุฒิเดิมจบ ม. 3 หรือ ม.ศ. 3 มีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีผลการเรียนเดิม ก่อนเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ผลการเรียนเดิม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2)	58	21.4
ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2)	107	39.9
สูงกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 2)	104	38.7
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 5 ผลการเรียนเดิมของนักเรียนที่ก่อนจะเข้าเรียนในวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2) ร้อยละ 21.4 ได้ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2) ร้อยละ 39.9 ได้สูงกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 2) ร้อยละ 38.7 แสดงว่า ผลการเรียนเดิมของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่แผนกวิชา ในชั้น ปวช. 1

แผนกวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ช่างก่อสร้าง	32	12.2
ช่างยนต์	50	18.5
ช่างเชื่อมโลหะ	33	12.5
ช่างไฟฟ้า	52	19.2
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	65	24.0
ช่างกลโรงงาน	37	13.7
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในแผนกวิชา ในชั้น ปวช.1 ดังนี้ ช่างก่อสร้าง ร้อยละ 12.2 ช่างยนต์ ร้อยละ 18.5 ช่างเชื่อมโลหะ ร้อยละ 12.5 ช่างไฟฟ้า ร้อยละ 19.2 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 24.0 และช่างกลโรงงาน ร้อยละ 13.7 เรียงตามแผนกวิชาดังนี้ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อม และช่างก่อสร้าง จากมากมาน้อย

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ จากผลการเรียนในชั้น ปวช. 1 ปีการศึกษา 2538

คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.0	94	34.9
สูงกว่า 2.5	175	65.1
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ ต่ำกว่า 2.0 ร้อยละ 34.9 และสูงกว่า 2.5 ร้อยละ 65.1 จากผลการเรียนในชั้น ปวช. 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวนนักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงกว่า 2.5 มีมากกว่า จำนวนที่ต่ำกว่า 2.0 เกือบเท่าตัว

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์,วิทยาศาสตร์	18	6.5
วิชาภาษาอังกฤษ	10	3.8
วิชาทฤษฎีทางวิชาชีพ	28	10.3
วิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพ	181	68.1
วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ	15	5.3
อื่น ๆ (ให้ระบุ)....	17	6.1
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด เรียงตามลำดับความชอบ ดังนี้ ภาคปฏิบัติวิชาชีพ ร้อยละ 68.1 วิชาทฤษฎีทางวิชาชีพ ร้อยละ 10.3 คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 6.5 วิชาอื่น ๆ ร้อยละ 6.1 วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ ร้อยละ 5.3 วิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 3.8 จะเห็นว่านักเรียนชอบเรียนภาคปฏิบัติสูงถึง ร้อยละ 68.1

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ในวิชาที่ไม่ชอบเรียนมากที่สุดในระดับปวช.

วิชาที่ไม่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์,วิทยาศาสตร์	66	25.0
วิชาภาษาอังกฤษ	125	46.9
วิชาทฤษฎีทางวิชาชีพ	20	7.3
วิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพ	20	7.3
วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ	16	5.8
อื่น ๆ (ให้ระบุ)....	22	7.7
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ในวิชาที่ไม่ชอบเรียนมากที่สุด ในระดับปวช. เรียงลำดับที่ไม่ชอบมากที่สุดไปหาที่ไม่ชอบน้อยที่สุด วิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 46.9 วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 25.0 วิชาอื่น ร้อยละ 7.7 วิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพและทฤษฎีวิชาชีพ เท่ากันคือ ร้อยละ 7.3 วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ ร้อยละ 5.8

ตารางที่ 10
แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพ
ของบิดามารดาแตกต่างกัน

สถานภาพของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	202	74.8
แยกกันอยู่	34	12.6
หย่าร้าง	15	5.6
บิดาถึงแก่กรรม	15	5.9
มารดาถึงแก่กรรม	2	1.1
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกัน เรียงจากจำนวนมากไปหาน้อยดังนี้ บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 74.8 แยกกันอยู่ ร้อยละ 12.6 บิดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 5.9 หย่าร้างกัน ร้อยละ 5.6 และมารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 1.1

ตารางที่ 11
แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพี่น้องทั้งหมด

จำนวนพี่น้องที่มี	จำนวน	ร้อยละ
เป็นลูกคนเดียว	22	8.1
มีพี่น้อง 2 คน	83	30.6
มีพี่น้อง 3 - 4 คน	137	50.9
มีพี่น้องมากกว่า 5 คน	27	10.3
รวม	269	100.00

จากตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพี่น้องทั้งหมด เรียงจากมากไปหาน้อย 3-4 คน มีร้อยละ 50.9 มี 2 คน ร้อยละ 30.6 มากกว่า 4 คน ร้อยละ 10.3 ลูกคนเดียว (ลูกโตน) ร้อยละ 8.1

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน ปวช. ปีที่ 1 ช่างอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

1. ปัจจัยทางโรงเรียน

ตารางที่ 12

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ด้านครูผู้สอน

ลำดับ ที่	ครูผู้สอน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงกว่า 2.5 N= 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำ กว่า 2 N= 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ครูเอาใจใส่ต่อท่าน	3.33	0.76	3.11	0.75	2.17 *
2	ครูพยายามทำบทเรียนให้ง่าย	3.25	0.09	3.04	0.90	1.97*
3	ครูเปิดโอกาสให้ท่านซักถาม	3.72	0.89	3.53	0.96	1.68
4	ครูได้สอนซ่อมเสริม	2.42	0.97	2.44	0.94	-.13
5	ครูสาธิตให้ท่านดูก่อนสอบ	3.26	1.05	3.19	1.05	.53
6	ครูแจ้งผลการเรียนทุกสัปดาห์ หลังทดสอบ	2.81	1.15	2.73	1.13	.52
7	ครูมีอุปกรณ์การสอน	2.71	0.94	2.82	0.90	-.39
8	ครูอนุญาตให้ได้ใช้เครื่องมือ เครื่องจักร	3.30	0.98	3.35	0.92	-.35
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.10	0.53	3.00	0.62	1.32

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 และกลุ่ม ผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 มีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนครูเอาใจใส่ต่อท่านความคิดเห็นทั้ง
สองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
และครูพยายามทำบทเรียนให้ง่ายความคิดเห็นทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

ตารางที่ 13

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

ลำดับ ที่	อาจารย์ที่ปรึกษา	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำ ปรึกษาได้	2.99	1.56	3.18	1.24	-1.16
2	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยแนะนำ เรื่องการเรียนรู้	2.66	1.58	2.90	1.27	1.46
3	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยประสาน งานกับอาจารย์ผู้สอนเรื่องการ เรียนของท่าน	2.26	1.22	2.37	1.11	.75
4	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยให้คำ ปรึกษาเรื่องครอบครัวของท่าน	1.54	0.78	1.64	0.74	1.02
5	อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจเรื่อง ความเป็นอยู่ของท่าน	1.94	0.94	1.96	0.92	-.21
6	อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจเรื่องการ คบเพื่อนของท่าน	2.10	0.97	2.22	1.07	-.95
7	อาจารย์ที่ปรึกษาได้เคยติดต่อผู้ ปกครองของท่าน	1.40	0.75	1.68	0.88	-2.66*
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.13	0.74	2.29	0.71	1.69

* P < 05

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่อาจารย์ที่ปรึกษาได้เคยติดต่อกับผู้ปกครองของท่าน ความคิดเห็นของกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งข้อนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 14

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่ออาจารย์แนะแนว

ลำดับที่	อาจารย์แนะแนว	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	อาจารย์แนะแนวมีความจริงจังในการแนะแนว	2.47	1.05	2.35	1.09	.88
2	การแนะแนวช่วยนักเรียนได้ดี	3.31	1.12	3.06	1.26	1.61
3	ครูในวิทยาลัยเป็นที่พึ่งของท่านได้	3.24	1.09	2.97	1.01	1.92*
4	ท่านเคยขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาเพียงใด	1.82	0.95	1.81	0.82	.03
5	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยนัดพบนักเรียนของตนเอง	2.15	1.03	1.91	0.98	1.84*
6	ท่านต้องการให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา	3.55	1.09	3.32	1.29	1.14
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.80	0.68	2.67	0.70	1.13

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นต่ออาจารย์แนะแนว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 15

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ลำดับที่	การสนับสนุนของผู้ปกครอง	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ผู้ปกครองของท่านสนับสนุนให้ท่านเรียนวิชาชีพ	4.15	0.88	3.86	1.08	217*
2	ผู้ปกครองเคยถามท่านถึงเรื่องเรียน	3.93	1.00	3.78	1.00	1.17
3	ผู้ปกครองเคยช่วยอธิบายวิชาต่าง ๆ แก่ท่าน	2.44	1.12	3.59	1.10	-1.05
4	ผู้ปกครองเคยให้ผู้อื่นอธิบายวิชาแก่ท่าน	2.34	1.18	2.38	1.02	-.24
5	ผู้ปกครองเคยติดตามผลการเรียนและความประพฤติของท่าน	3.80	1.08	3.50	1.00	2.21*
6	เมื่อท่านผิดหวังเรื่องเรียนผู้ปกครองให้กำลังใจท่าน	3.44	1.12	3.14	1.19	2.00*
7	ผู้ปกครองเคยสัญญาว่าถ้าเรียนเก่ง ๆ จะให้รางวัลแก่ท่าน	2.70	1.33	2.77	1.28	-.45
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.26	0.67	3.16	0.63	-1.07

*P ≤ 05

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของผู้ปกครอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ข้อความที่ว่า ผู้ปกครองของท่านสนับสนุนให้ท่านเรียนวิชาชีพ ผู้ปกครองเคยติดตามผลการเรียนและความประพฤติของท่านและเมื่อท่านผิดหวังเรื่องเรียนผู้ปกครองให้กำลังใจท่าน เหล่านี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 16

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการช่วยเหลือผู้ปกครอง

ลำดับที่	การช่วยเหลือผู้ปกครอง	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ท่านเคยช่วยงานทางบ้านเพียงใด	3.66	0.94	3.41	.97	2.03*
2	ท่านเคยช่วยผู้ปกครองหาเงิน	2.94	1.21	2.62	1.03	2.13
3	ท่านเป็นกำลังใจสำคัญในบ้าน	2.73	1.10	2.58	1.14	1.02
4	ท่านซักเสื้อผ้าของคนในบ้าน	2.45	1.27	2.25	1.14	1.32
5	ท่านไม่มีเวลามาเรียนเพราะต้องช่วยผู้ปกครอง	1.78	0.98	1.92	0.98	-1.13
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.71	0.73	2.56	0.69	-1.60

*P < .05

จากตารางที่ 16 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันสำหรับการช่วยเหลือผู้ปกครองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่ข้อความที่ว่า ท่านเคยช่วยงานทางบ้านเพียงใด และท่านเคยช่วยผู้ปกครองหาเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อเศรษฐกิจที่บ้าน

ลำดับ ที่	เศรษฐกิจที่บ้าน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงิน	2.90	0.53	2.95	0.64	-.63
2	ท่านได้เงินมาวิทยาลัย	2.85	0.78	3.11	0.92	-2.48
3	ผู้ปกครองของท่านเคยหยิบยืม เงินคนอื่น	2.04	1.09	2.14	1.09	-.77
4	เครื่องอำนวยความสะดวกใน บ้านท่าน	3.12	0.72	3.09	0.87	.27*
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.73	0.41	2.83	0.53	1.52*

*P ≤ .05

จากตารางที่ 17 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันของเศรษฐกิจที่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และข้อที่ว่า ท่านได้เงินมาวิทยาลัย และเครื่องอำนวยความสะดวก
 ในบ้านท่าน ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้อง
 กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อแรงจูงใจ

ลำดับที่	แรงจูงใจ	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ถ้าไม่มีบิดาและมารดาท่านจะลำบาก	4.12	1.17	3.91	1.23	1.34
2	ท่านอยากเรียนสาขาวิชาที่นี้	4.17	0.96	3.95	1.06	1.67
3	วิทยาลัยมีความพร้อมด้านเครื่องมือ	2.71	1.06	2.93	1.01	-1.66
4	การเห็นคนอื่นเรียนเก่งเป็นแรงจูงใจต่อตัวท่าน	3.69	0.88	3.45	1.01	2.06*
5	ครูที่ดีมีเมตตาเป็นแรงจูงใจ	3.77	1.04	3.39	1.19	2.71*
6	สิ่งแวดล้อมที่ดีในวิทยาลัยเป็นแรงจูงใจ	3.34	1.11	3.20	1.13	1.02
7	การประสบผลสำเร็จในการสอบเป็นแรงจูงใจ	4.17	0.87	3.80	1.04	2.93*
8	การไม่ผ่อนสั้นผ่อนยาวของครูทำลายแรงจูงใจ	3.68	1.13	3.40	1.24	1.84
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.71	0.50	3.51	0.60	-2.68*

*P < .05

จากตารางที่ 18 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันต่อแรงจูงใจอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และข้อที่ว่า การเห็นคนอื่นเรียนเก่งเป็นแรงจูงใจต่อตัวท่านกับครูที่ดีมีเมตตาเป็นแรงจูงใจ และการประสบผลสำเร็จในการสอบเป็นแรงจูงใจ เหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 19

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อวิธีการเรียน

ลำดับ ที่	วิธีการเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
		1	ท่านเรียนโดยฟังคำอธิบายสามารถ เข้าใจได้	3.34	0.74	
2	ท่านเรียนโดยจดให้ทันแล้วกลับไป ทบทวน	2.81	0.90	2.70	0.81	1.02
3	ท่านเรียนโดยการถามอาจารย์ผู้ สอน	2.69	0.89	2.47	0.88	1.93
4	เรื่องอะไรที่ท่านไม่เข้าใจท่านถาม ครูผู้สอน	2.96	0.92	2.54	0.84	3.61
5	เรื่องการทำกรบ้านท่านทำ	3.45	0.89	3.14	0.87	2.66
6	วิชาปฏิบัติท่านซักถามปัญหาครูผู้ สอน	3.40	0.89	3.18	0.98	1.84
7	ท่านขบคิดหาวิธีแก้ปัญหามา ปฏิบัติ	3.28	0.80	3.25	0.81	.24
8	อยู่ที่บ้านท่านมีเวลาทำการบ้าน	3.40	0.98	3.29	0.91	.83
9	ท่านมีเวลาทบทวนเรื่องที่เรียน	3.16	0.98	3.11	0.93	.39
10	ท่านค้นคว้าหรือถามปัญหาจาก บุคคลอื่น	2.85	1.01	2.89	0.93	-2.29
11	ท่านพอใจในผลการเรียนของท่าน ก่อนเรียน ปวช.	3.18	1.13	2.84	1.00	2.45*
12	ความรู้เก่าของท่านเป็นอุปสรรคใน การเรียน	2.24	1.07	2.56	1.01	-2.48
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.06	0.41	2.94	0.46	-2.11

*P ≤ .05

จากตารางที่ 19 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันในวิธีการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับการตั้งสมมติฐาน ส่วนข้อที่ว่า ท่านพอใจในผลการเรียนของท่านก่อนเรียน ปวช. และท่านฟังคำอธิบายสามารถเข้าใจได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 20

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการทำงานระหว่างเรียน

ลำดับที่	การทำงานระหว่างเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	ระดับ ปวช.					
1	ท่านอยากทำงานระหว่างเรียน	3.36	1.19	2.96	1.99	2.62*
2	ท่านหารายได้เองในการมาเรียน	3.24	1.19	2.33	1.27	.45
3	ท่านเอาวิชาที่เรียนหารายได้	2.23	1.07	2.29	1.14	-.41
4	ท่านหารายได้จากการทำงานทุกอย่าง	2.08	1.09	2.08	1.11	.01
5	ท่านเคยติดต่อครู-อาจารย์ให้หางานทำระหว่างเรียน	1.65	0.93	1.78	0.98	-1.05
6	ท่านเคยอ่านประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อหางานทำ	1.75	1.01	1.78	1.05	-.25
7	ท่านเคยยืมเงินเพื่อนเพราะเงินขาดมือ	2.22	1.16	2.50	1.18	-1.84
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.23	0.70	2.29	0.72	0.45

*P < .05

จากตารางที่ 20 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการทำงานระหว่างเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ข้อที่ว่าท่านอยากทำงานระหว่างเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อการคบเพื่อน

ลำดับที่	การคบเพื่อน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ท่านมีเพื่อนที่วิทยาลัย	3.78	0.89	3.81	0.89	-.33
2	ท่านมีความรักเพื่อน	3.86	0.83	3.71	0.92	1.33
3	เพื่อนของท่านเป็นคนที่สังคม รังเกียจแต่ท่านยังรัก	2.56	1.03	2.59	1.13	-.23
4	เพื่อนของท่านเป็นคนที่สังคม ยกย่องท่านรัก	3.04	0.97	2.96	0.80	.65*
5	เพื่อนกับเรียนท่านเลือกเพื่อน	2.48	0.98	2.67	1.09	-1.43
6	ท่านไปค้างคืนกับเพื่อน	1.65	0.89	2.04	1.04	-3.18*
7	เพื่อนของท่านเคยชวนท่านให้ลา ออก	2.26	0.70	1.75	1.14	3.81*
8	ท่านเคยผิดหวังมีเพื่อนคอย ปลอบใจท่าน	2.75	1.16	2.62	1.11	.83
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.68	0.47	2.77	0.50	1.47

*P ≤ .05

จากตารางที่ 21 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นในการคบเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สำหรับข้อที่ว่า เพื่อนของท่านเป็นคนที่สังคมยกย่องท่านรักท่านไปข้างเคียงกับเพื่อน และเพื่อนของท่านเคยชวนท่านให้ลาออก ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 22

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน ต่อสภาพแวดล้อมทางบ้าน

ลำดับที่	สภาพแวดล้อมทางบ้าน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	บ้านของท่านอยู่แหล่งเสื่อมโทรม	1.76	1.03	2.03	1.08	-1.96
2	บิดาท่านมีการศึกษาอยู่ในระดับ	2.51	0.93	2.56	0.91	-0.45
3	มารดาท่านมีการศึกษาอยู่ในระดับ	2.47	0.87	2.59	0.94	-0.97
4	คนในบ้านของท่านมีการศึกษา	2.93	0.88	3.07	1.06	-1.18*
5	คนในบ้านของท่านที่ไม่เรียนหนังสือเลย	1.57	0.97	1.88	1.17	-2.15*
6	คนในบ้านท่านมีความรักท่าน	3.91	0.93	3.76	1.12	1.13*
7	บิดารักท่าน	4.18	0.90	4.03	1.09	1.15*
8	มารดารักท่าน	4.33	0.79	4.38	0.89	-0.41
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.96	0.42	3.30	0.47	1.18

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 22 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องสภาพแวดล้อมทางบ้านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีข้อเกี่ยวกับคนในบ้านของท่านมีการศึกษา คนใน

ตารางที่ 23

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ภาพรวมปัจจัยทางโรงเรียน

ลำดับ ที่	ปัจจัยทางโรงเรียน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1	ครูที่สอน	3.10	0.53	3.00	0.62	1.32
2	อาจารย์ที่ปรึกษา	2.13	0.74	2.29	0.71	-1.69
3	การได้รับการแนะแนว	2.80	0.68	2.67	0.70	1.13
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.71	0.53	2.64	0.52	-0.80

*P ≤ .05

จากตารางที่ 23 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ภาพรวมปัจจัยทางผู้ปกครอง

ลำดับ ที่	ปัจจัยทางผู้ปกครอง	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1	การสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.26	.67	3.16	.63	+1.07
2	การช่วยผู้ปกครอง	2.71	.73	2.56	.69	+1.60
3	เศรษฐกิจที่บ้าน	2.73	.41	2.83	.53	-1.52
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.96	.44	2.91	.45	+0.75

*P ≤ .05

จากตารางที่ 24 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากความคิดเห็น เรื่องเศรษฐกิจที่บ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 25

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ภาพรวมปัจจัยจากนักเรียนเอง

ลำดับ ที่	ปัจจัยจากนักเรียนเอง	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1	แรงจูงใจ	3.71	0.50	3.51	0.60	2.68*
2	วิธีการเรียน	3.06	0.41	2.94	0.46	2.11
3	การทำงานระหว่างเรียน	2.23	0.70	2.29	0.72	-.45
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.06	0.36	3.00	0.36	-.86

*P ≤ .05

จากตารางที่ 25 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน นอกจากปัจจัยจากแรงจูงใจ กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ภาพรวมปัจจัยทางสังคม

ลำดับ ที่	ปัจจัยทางสังคม	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1	การคบเพื่อน	2.68	.47	2.77	.50	-1.47
2	สภาพแวดล้อมทางบ้าน	2.96	.42	3.03	.47	-1.18
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.82	.33	2.90	.36	1.71

*P ≤ .05

จากตารางที่ 26 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ำ ต่อปัจจัยทั้ง 4 ด้าน

ลำดับ ที่	ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน	กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูงกว่า 2.5 N = 175		กลุ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำกว่า 2 N = 94		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1	ปัจจัยทางโรงเรียน	2.71	.53	2.64	.52	+ .80
2	ปัจจัยทางผู้ปกครอง	2.96	.44	2.91	.45	+ .75
3	ปัจจัยจากนักเรียนเอง	3.06	.36	3.00	.36	+ .86
4	ปัจจัยทางสังคม	2.82	.83	2.90	.36	-1.71
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.88	.31	2.82	.30	+ .78

*P ≤ .05

จากตารางที่ 27 กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 2.5 และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2 มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทางการเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช. ปีที่ 1
ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะสภาพของนักเรียนช่างอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครที่เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แล้ว และกำลังเริ่มเรียน
ในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ซึ่งได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ค่าระดับคะแนน
เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป

2. ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษานักเรียนช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาครที่เรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แล้ว และเรียนในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ซึ่งได้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 ลงมา

3. ผู้วิจัยมุ่งจะศึกษาเปรียบเทียบปัจจัย 4 ปัจจัยคือ

3.1 ปัจจัยทางโรงเรียนซึ่งจะกล่าวถึง ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และ
การได้รับการแนะแนว

3.2 ปัจจัยทางผู้ปกครองซึ่งจะกล่าวถึง การสนับสนุนจากผู้ปกครอง การ
ช่วยผู้ปกครอง และเศรษฐกิจที่บ้าน

3.3 ปัจจัยจากนักเรียนเอง ซึ่งจะกล่าวถึง แรงจูงใจ วิธีการเรียนการ
ทำงานระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

3.4 ปัจจัยทางสังคม ซึ่งจะกล่าวถึง การคบเพื่อนของเด็กและสภาพ
แวดล้อมที่บ้าน

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือข้อมูลเบื้องต้นซึ่งควรได้แก่ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่เรียนใน ปวช. ปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมมาแล้ว และกำลังเริ่มต้นเรียนในชั้น ปวช. 2

ตัวแปรตาม คือปัจจัยการได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่าง ๆ จาก

1. ปัจจัยทางโรงเรียน
  - ครูที่สอน
  - อาจารย์ที่ปรึกษา
  - การได้รับการแนะแนว
2. ปัจจัยทางผู้ปกครอง
  - การสนับสนุนของผู้ปกครอง
  - การช่วยเหลือผู้ปกครอง
  - เศรษฐกิจทางบ้าน
3. ปัจจัยจากนักเรียนเอง
  - แรงจูงใจ
  - วิธีการเรียน
  - การทำงานระหว่างเรียน
4. ปัจจัยทางสังคม
  - การคบเพื่อน
  - สภาพแวดล้อมทางบ้าน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง - ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.5 ขึ้นไป

จำนวน 175 คน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1 สอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ลงมา
จำนวน 94 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากการค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นปัจจัยต่าง ๆ คือ ทางโรงเรียน ทางครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา การได้รับการแนะแนว ทางผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง การช่วยผู้ปกครอง การทำงานระหว่างเรียน ทางสังคม เศรษฐกิจทางบ้าน จากนักเรียนเอง แรงจูงใจ วิธีการเรียน การคบเพื่อนและสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีน้ำหนักแบ่งเป็น 5 ตัวของ Likert เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตัวอย่างเช่น

ปัจจัยทางโรงเรียน	มีคำถาม	21	ข้อ
ปัจจัยทางผู้ปกครอง	มีคำถาม	16	ข้อ
ปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง	มีคำถาม	27	ข้อ
ปัจจัยทางสังคม	มีคำถาม	16	ข้อ

วิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistic Package for the Social Sciences) ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์โดยใช้สถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหา สำรวจความคิดเห็น วิเคราะห์ตามแบบตารางวิเคราะห์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้พิจารณาข้อมูลเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 269 คน ส่วนมากมีอายุอยู่ในเกณฑ์ 16 - 20 ปี วุฒิการศึกษา จบ ม. 3 หรือ ม.ศ. 3 ผลการเรียนก่อนเข้า ปวช. ปีที่ 1 ได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2) ร้อยละ 21.4 ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยสะสม 2) ร้อยละ 39.9 สูงกว่าเกณฑ์ (คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2) ร้อยละ 38.7 กำลังเรียนในแผนกวิชาซีพีตามจำนวนมากไปหาน้อย ดังนี้ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างยนต์ แผนกช่างกลโรงงาน แผนกช่างเชื่อมโลหะ และแผนกช่างก่อสร้าง คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า 2 ร้อยละ 34.9 และสูงกว่า 2.5 ร้อยละ 65.1 ชอบวิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพ ร้อยละ 68 วิชาที่ไม่ชอบมาก คือ วิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 46.9 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ถึงร้อยละ 74.8 แยกกันอยู่ ร้อยละ 12.6 บิดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 5.9 อายาร้างกัน ร้อยละ 5.6 มารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 1.1 มีพี่น้อง 3-4 คน มากที่สุด ร้อยละ 50.9 เป็นลูกคนเดียว(ลูกโทน) ร้อยละ 8.11

2. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.5 ขึ้นไป และ

กลุ่มที่ 2 สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2

พบว่า (1) ปัจจัยทางโรงเรียน สำหรับครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และการได้รับการแนะแนว ทั้งหมดนั้นไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน (2) ปัจจัยทางผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครอง และการช่วยผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนเศรษฐกิจที่บ้าน มีความคิดเห็นต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน (3) ปัจจัยจากนักเรียนเอง วิธีการเรียนและการทำงานระหว่างเรียน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านแรงจูงใจ มีความแตกต่างกันสอดคล้องกับสมมุติฐาน (4) ปัจจัยทางสังคม การคบเพื่อนและสภาพแวดล้อมที่บ้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.5 และกลุ่มที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 ต่อปัจจัยทางโรงเรียน ปัจจัยทางผู้ปกครอง ปัจจัยจากนักเรียนเองและปัจจัยทางสังคมไม่มีความแตกต่างกันเลย

การเปรียบเทียบปัจจัยหลัก 4 ปัจจัยนี้ โดยลักษณะภาพรวมจะไม่เห็นความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ถ้าเจาะประเด็นบางประเด็น หรือ

พิจารณาอย่างลึกซึ้ง แล้วจะเห็นว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่หลายประเด็นด้วยกัน ดัง นั้นการจะสอนนักเรียนเหล่านี้ให้ได้ผล ควรจะต้องดำเนินการแนะแนวในโรงเรียนให้ได้ผล โดยมีวิธีการที่แยบยล ละเมียดละมัย และเข้ากับนักเรียนได้ดี จึงจะรู้ความรู้สึกรักของเขาจริง ๆ และหาทางแก้ไขต่อไป

ครูผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ต่อนักเรียนและพยายามทำบทเรียนให้ง่าย อาจารย์ที่ปรึกษาต้องหมั่นติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนเสมอ เคยช่วยงานบ้านไม่เท่ากัน ช่วยผู้ปกครองหาเงินไม่เท่ากัน นักเรียนได้เงินมาวิทยาลัยไม่เท่ากัน เครื่องอำนวยความสะดวกมีไม่เท่ากัน เห็นคนอื่นเรียนเก่งเป็นแรงจูงใจไม่เท่ากัน ครูที่ดีมีเมตตาเป็นแรงจูงใจไม่เท่ากัน การประสบผลสำเร็จเป็นแรงจูงใจไม่เท่ากัน การผ่อนสั้นผ่อนยาวของครูการสอนแรงจูงใจไม่เท่ากัน นักเรียนพอใจผลการเรียนก่อนเข้า ปวช. ไม่เท่ากัน นักเรียนอยากทำงานระหว่างเรียนไม่เท่ากัน คนในบ้านของนักเรียนมีการศึกษาไม่เท่ากัน คนในบ้านนักเรียนมีเรียนบ้าง ไม่เรียนบ้าง คนในบ้านนักเรียนมีความรักนักเรียนไม่เท่ากัน

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 อภิปรายจากข้อมูลทั่วไป

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม จากจำนวน 269 คน จะมีอายุอยู่ในช่วง 16 - 20 ปี จบ ม. 3 หรือ ม.ศ. 3 ผลการเรียนเมื่อจบ ม. 3 หรือ ม.ศ. 3 นั้น เป็นที่น่าพอใจเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการตอบคำถามในแบบสอบถามก็ตอบด้วยความจริง และมีความเข้าใจอย่างทอ้งแท้ ปราศจากแรงกดดันอย่างหนึ่งอย่างใด และเลือกเรียนในระดับ ปวช. ตามความสมัครใจ ส่วนภาควิชาการนักเรียนส่วนใหญ่จะชอบเรียนภาคปฏิบัติ และไม่ชอบวิชาพื้นฐาน (วิชาสามัญ) เช่นไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพราะเขาเรียนวิชาพื้นฐาน (วิชาสามัญ) เหล่านี้มามากแล้ว แล้วนึกเบื่อตลอดเวลา แล้วก็มาพบในการเรียน ปวช. อีก ทั้งที่เขาเลือกเรียนอาชีพแล้ว เขาก็ชอบวิชาที่ต้องปฏิบัติ ใช้มือหรือใช้กำลัง และสมองตามมาในที่สุด นักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่น่าจะจะเป็นเด็กเรียนดีได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 2.5 ซึ่งอาจเป็นนักเรียนที่อยู่ครบทั้งครอบครัว พ่อแม่ลูก โดยมีจำนวนถึงร้อยละ 74.8 ที่เหลือร้อยละ 25.2 มีสภาพครอบครัวมีปัญหา เช่นพ่อแม่แยกกันอยู่ร้อยละ 12.6 แต่ก็ยังนับว่ายังน้อย

เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางโรงเรียน

ด้านครูผู้สอน

จากการวิจัยพบว่า ด้านครูผู้สอนนั้นมีความเอาใจใส่ตั้งใจสอนอยู่ในลักษณะปานกลางที่ค่อนข้างไปทางบวก แสดงว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่ม อาทิ ไม่ว่าจะเอาใจใส่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พยายามทำบทเรียนให้ง่าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปิดโอกาสให้ซักถามทำการสาธิตให้ดูก่อนสอนและแจ้งผลการเรียนทุกสัปดาห์หลังสอบ เหล่านี้นับว่าปานกลางค่อนข้างดี กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่มีความเห็นว่าคุณไม่มีการสอนซ่อมเสริม ซึ่งนักเรียนที่สอบได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2 มีความรู้สึกต่อเรื่องนี้อย่างมาก รวมทั้งอุปกรณ์การสอนก็ไม่ค่อยใช้และการอนุญาตใช้เครื่องมือเครื่องจักรก็ยากลำบากเหล่านี้ เกิดความรู้สึกในเด็กกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้งสิ้น ต่อปัญหานี้ ปาจารย์ วิชชวัลคุ กล่าวไว้ว่า “ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าคุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ”¹ ต่างจาก นูแนน (Noonan) กล่าวว่า “สภาพการเรียนวิทยาศาสตร์ซึ่งประกอบไปด้วย คำชี้แนะของครู การมีส่วนร่วมในการสอน การเสริมแรง และการให้ผลป้อนกลับเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพในการเรียนเคมีได้”²

เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ค่อนข้างจะเป็นลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำ ซึ่งจะคิดลบไปหมด อาจารย์ที่ปรึกษาไม่

สามารถให้คำปรึกษาไม่เคยแนะนำเรื่องการเรียน ไม่เคยประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนที่แน่นอน ไม่เคยให้คำปรึกษาเรื่องครอบครัวกับนักเรียนเลย และไม่สนใจความเป็นอยู่ของนักเรียน ตลอดกระทั่งการคบเพื่อนของนักเรียน ที่สำคัญไม่เคยติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนอีกด้วย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะไม่มีปัญหาเหล่านี้

ตัวประกอบที่สำคัญอยู่ที่อาจารย์แนะแนว ตัวประกอบที่สำคัญของสมรรถภาพของครูแนะแนวนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิภา อุตถากร³ เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษา วิไล แพงคำ⁴ เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการแนะแนวต่อลักษณะสำคัญทางทัศนคติของผู้ให้คำปรึกษา วารุณี ธนวรานิซ⁵ เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว และแนวคิดของ Jones⁶ เกี่ยวกับทัศนคติของผู้ให้คำปรึกษา ที่พบว่า ผู้ให้คำปรึกษาที่ประสบความสำเร็จควรเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ สนใจในวิชาแนะแนวและมีศรัทธาในการปฏิบัติงานแนะแนว เพราะทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดซึ่งแฝงอยู่ในแต่ละบุคคลและพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ต่อสิ่งที่มาเร้าในแง่ที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงปรากฏการณ์ทางความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมเข้าด้วยกัน

เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านการได้รับการแนะแนว

ปัจจัยอาจารย์แนะแนว

จากการวิจัยพบว่า อาจารย์แนะแนวในการคิดของนักเรียนในภาพรวมมีค่าในทางบวก แสดงว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นสูง เช่น อาจารย์แนะแนวมีความจริงจัง ช่วยเหลือนักเรียน เป็นที่พึ่งได้ และเคยพบอาจารย์เพื่อปรึกษา และต้องการให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาจากตรงกันข้ามกับนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มองเรื่องนี้ด้วยว่าสอดคล้องกับการวิจัย ซึ่งการวิจัยพบว่า ตัวประกอบด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ของครูแนะแนวเป็นตัวประกอบที่สำคัญของสมรรถภาพของครูแนะแนวนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิรี ทรัพย์มี เกี่ยวกับบุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการ

การจัดลำดับของนักเรียน และ วารุณี ธนวรานิช เกี่ยวกับการศึกษาการจัดบริการแนะแนวของผู้ผ่านการอบรมวิชาการแนะแนวหลักสูตรสามเดือนของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ ที่พบว่า “ครูแนะแนวควรเป็นบุคคลที่มีบุคลิกดี มีมนุษยสัมพันธ์”⁷

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง

จากการวิจัยพบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของนักเรียน มองในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางมีผลต่างไปในทางบวก ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เคยถามเรื่องเรียนติดตามดูผลการเรียนและความประพฤติประจำ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เมื่อนักเรียนผิดหวังและเรื่องเรียนผู้ปกครองคอยให้กำลังใจ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) ส่วนที่มีมาก ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ผู้ปกครองไม่เคยช่วยอธิบายวิชาต่าง ๆ ให้เลยและก็ยังไม่เคยหาคนมาช่วยอธิบายให้อีก ที่หนักเท่านี้ไม่เคยสัญญาว่าถ้าเรียนเก่ง ๆ จะให้รางวัล ตรงกันข้ามกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับคำกล่าวของ เฮอร์ ลอค⁸ (Herlock) ได้ศึกษาจิตวิทยาของเด็กและได้สรุปว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักจะมีบิดามารดาที่บิดามารดามีทัศนคติที่ดีต่อลูก และมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด การที่เด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรักความอบอุ่นและช่วยเหลือยามที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตที่ดีและการไม่มีปัญหาทางบ้านจะทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่ และประสบความสำเร็จในการเรียน

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยทางผู้ปกครอง

ด้านการช่วยเหลือผู้ปกครอง

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมมีค่าเป็นบวก แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ช่วยเหลือผู้ปกครองอย่างมากตรงกันข้ามกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เช่น ช่วยงานทางบ้าน (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เคยช่วยผู้ปกครองหาเงิน (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เป็นกำลังสำคัญในบ้าน และซักเสื้อผ้าของคนในบ้าน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะอ้างว่าไม่มีเวลามาเรียน เพราะต้องช่วยเหลือผู้ปกครอง เช่นเดียวกันที่ สุรินทร์ สุทธาทิพย์¹⁰ กล่าวว่า เด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก ไม่สามัคคีกันในครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ต้องแบ่งเวลาตอนเย็นแลตอนกลางคืนออกทำงานหาเงินช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ เด็กเหล่านี้แม้จะมีความสามารถทางสมองสูง สภาพร่างกายปกติ แต่เมื่อเกิดอารมณ์ขุ่นมัว เคร่งเครียด วิตกกังวล หวาดระแวง กลัวและโกรธคนที่มีส่วนทำให้ตนเกิดปมด้อยเด็กก็ค่อย ๆ สร้างนิสัยที่ไม่เป็นที่ต้องการนัก เกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ หมดกำลังใจ ขาดความมั่นใจในตนเอง ทำให้รู้สึกไม่อยากเรียน

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจทางบ้าน

ด้านเศรษฐกิจทางบ้าน

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมเศรษฐกิจทางบ้าน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ฐานะเศรษฐกิจจำต่ำมาก มีค่าไปในทางลบ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เช่น ผู้ปกครองมีฐานะการเงินแย่มาก ได้เงินมาวิทยาลัยเล็กน้อย (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) ผู้ปกครองต้องหยิบยืมเงินผู้อื่น สอดคล้องกับ วี๊ด เเวอร์ค จูเนียร์¹⁰ ได้ศึกษาคิดรวมผลของการเรียนในเขตเมืองเป็นระยะเวลา 4 ปี พบว่า เด็กที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเมืองที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำขาดระเบียบในครอบครัว จะมีจำนวนสอบตกซ้ำชั้นสูง ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนเครื่องอำนวยความสะดวกในบ้านแตกต่างกันมีค่าเป็นบวก (มีความแตก

ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05) หมายความว่าถึงนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสะดวกสบายกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเอง

ด้านแรงจูงใจ

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมเห็นปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีค่าความแตกต่างไปในทางบวก แสดงว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความเห็นต่อแรงจูงใจสูง เช่น ถ้าไม่มีบิดามารดาจะลำบาก อยากเรียนสาขาวิชาชีพที่กำลังเรียนอยู่ เห็นคนอื่นเรียนเก่งเป็นแรงจูงใจ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) ครูดีมีเมตตา เป็นแรงจูงใจ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) สิ่งแวดล้อมที่ดีในวิทยาลัยเป็นแรงจูงใจ การประสบผลสำเร็จในการสอบเป็นแรงจูงใจ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) การไม่ผ่อนสั้นผ่อนยาวของครูทำลายแรงจูงใจ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) นอกจากวิทยาลัยมีเครื่องมือพร้อม กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเห็นไปในทางลบ กล่าวคือ มองเห็นว่าวิทยาลัยขาดความพร้อม แรงจูงใจจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการสอน เช่นเดียวกับ พรรณี ชูทัย¹¹ ให้ความเห็นว่า ครูเป็นผู้จะเป็นผู้ช่วยชี้ช่องทางให้เด็กรู้จักวางเป้าหมาย หากเพียรที่จะเอาชนะงานยาก ๆ โดยการกระตุ้นให้กำลังใจ

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเอง

ด้านวิธีการเรียน

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมเห็นสอดคล้องกันทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าความแตกต่างเป็นบวก แสดงว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิด

เห็นมากกว่า เช่น ฟังคำอธิบายสามารถเข้าใจได้ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เรียนโดยจดให้ทันแล้วกลับไปทบทวน เรียนโดยถามอาจารย์ผู้สอน เรื่องอะไรที่ไม่เข้าใจก็ถามอาจารย์ผู้สอน เรื่องทำการบ้านในระดับมาก วิชาปฏิบัติก็ถามผู้สอน ต้องขบคิดแก้ปัญหาภาคปฏิบัติ อยู่บ้านมีเวลาทำการบ้าน มีโอกาสทบทวนเรื่องที่เรียน และรู้สึกพอใจในผลการเรียนเดิมของตนเอง (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05) กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พยายามค้นคว้าหรือถามปัญหาจากบุคคลอื่น ๆ และรู้ว่าความรู้เก่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียน การวิจัยนี้คล้ายกับการวิจัยของ อูซา เหมตะศิลป์¹² และสงบ ลักษณะ¹³ ปัญหาการสอนวิชาชีพ คือ ขาดสถานที่ฝึกงาน ขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการสอนอาชีพ ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ร่วมกับกรมสามัญ ซึ่งพบว่า ปัญหาการสอนนั้น ปัญหาที่สำคัญของนักเรียนทุกขนาดและเหมือน ๆ กันทุกวิชา คือ ขาดหนังสือค้นคว้าทั้งครูและเด็ก เพราะฉะนั้นวิธีเรียนมักจะใช้ชอล์กกับกระดานดำ

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยต่อตัวนักเรียนเอง

ด้านการทำงานระหว่างเรียน

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมมีผลต่างความคิดเป็นลบ แสดงว่า กลุ่มที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นต่อการทำงานระหว่างเรียนมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เช่น หารายได้เองมาเรียน เอาวิชาที่เรียนหารายได้ จากการทำอย่างเคยติดต่อกับครูอาจารย์ให้ทำงานทำระหว่างเรียน เคยช่วยประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อหางานทำ เคยยืมเงินเพื่อนเพราะเงินขาดมือ นี่เป็นความรู้สึกของผู้ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2 ส่วนผู้ที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อยากทำงานระหว่างเรียนมีสูง (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) ที่ปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเด็กที่กำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่นมีความต้องการเป็นอิสระ ไม่ต้องการพึ่งผู้ใหญ่ ต้องการได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน (สมาคมคนเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์)¹⁴ และเริ่มมีความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นของตนเอง ลักษณะการจัดการ

ภายในครอบครัวดังกล่าวจึงอาจไม่อยู่ในข่ายความต้องการหรือความสนใจของเด็ก และเด็ก อาจเกิดความรู้สึกเหมือนตนถูกบังคับให้ปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา แต่ด้วย เหตุที่เด็กเหล่านั้นอาจได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป จึงไม่กล้าตัดสินใจหรือกระทำการใดตามความต้องการ ความปรารถนา หรือความสนใจที่แท้จริงของตน จำ ต้องปฏิบัติตามความต้องการของบิดามารดา สภาพแวดล้อมดังกล่าวจึงไม่บังเกิดผลดีต่อเด็ก

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ด้านการคบเพื่อน

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมการคบเพื่อน มีความแตกต่างกันไปในทางลบ แสดงว่ากลุ่มที่ได้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในการคบเพื่อนสูง เช่น มีเพื่อนในวิทยาลัยมาก ถึงเพื่อนจะถูกสังคมนั่งเกียจก็ยังรัก (มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เพื่อนกับเรียนนักเรียนกลุ่มนี้เลือกเพื่อนไม่ส่วนใหญ่ ไป ค้างคืนกับเพื่อนก็ได้ (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) เพื่อนเคย ชวนให้ลาออก (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) กลุ่มที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็น เรื่อง รักเพื่อนสูงกับเคยผิดหวังมีเพื่อนปลอบใจมาก เช่นกัน

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในลักษณะรวมมีความแตกต่างกัน มีผล เป็นลบ แสดงว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

การศึกษาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คนในบ้านมีการศึกษา (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) คนในบ้านไม่เรียนหนังสือเลย (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) มารดามีความรักเขามาก ต่างจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความคิดต่อสิ่งต่อไปนี้สูงคือ คนในบ้านมีความรักเขา (มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) บิดารักเขามากกว่ามารดา แต่ระหว่างบิดากับมารดามีค่าใกล้เคียงกันมาก จากการศึกษาของ ธีระวัลย์ สวรรยาธิบัติ¹⁵ ซึ่งพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 2,000 บาท และมีบุตรในความรับผิดชอบโดยเฉลี่ย 5 คน ด้วยเหตุนี้อาจส่งผลให้ฐานะทางเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนคล้ายคลึงกัน จึงทำให้องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าองค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตาม

เปรียบเทียบปัจจัยทางโรงเรียน

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มต่อปัจจัยทางโรงเรียน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันมีค่าไปทางบวก แสดงว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อครูผู้สอน และการได้รับการแนะแนวสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง แต่อาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับมีความต้องการสูง

เปรียบเทียบปัจจัยทางผู้ปกครอง

จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน 2 กลุ่ม ต่อปัจจัยทางผู้ปกครอง ในภาพรวมมีความแตกต่างกันมีค่าไปทางบวก แสดงว่ากลุ่ม ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนของผู้ปกครองและการช่วยผู้ปกครองมากกว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งเศรษฐกิจทางบ้าน เป็นปัญหามากของกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เปรียบเทียบปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง

จากการวิจัยค้นพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยจากตัวนักเรียนเอง มีความแตกต่างกันในภาพรวมไปในทางบวก แสดงว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจ วิธีการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งการทำงานระหว่างเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความต้องการสูง

เปรียบเทียบปัจจัยทางสังคม

จากการวิจัยค้นพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยทางสังคม มีความแตกต่างกันไปในทางลบ แสดงว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นในการคบเพื่อน และสภาพแวดล้อมทางบ้านเป็นปัจจัยที่สำคัญและสูง

เปรียบเทียบโดยสรุปต่อปัจจัยทั้ง 4 ด้าน

คือ ด้านโรงเรียน ด้านผู้ปกครอง ด้านจากตัวนักเรียนเอง และด้านสังคม จะเห็นว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีค่าความแตกต่างที่เป็นบวก ความคิดเห็นต่อด้านโรงเรียน ด้านผู้ปกครอง ด้านจากตัวนักเรียนเอง จะสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนี้จะติดต่อด้านสังคมสูง

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีการสอนซ่อมเสริม ถ้าถามว่าใครจะเรียนบ้างจะไม่ได้คำตอบว่าเรียน ครูจะต้องจัดให้มีการเรียนเอง โดยดูจากการทดสอบ
2. ครูผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาควรจะทำบทเรียนที่ยากให้ง่ายและมีความเป็นกันเองให้มาก ให้นักเรียนรู้ถูกและผิด
3. อาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้ความสนิสนมให้นักเรียนพอสมควร เพื่อจะได้เรียนรู้เรื่องครอบครัว และเรื่องส่วนตัวของนักเรียน และพร้อมที่จะเป็นที่ปรึกษาในทุกเรื่อง
4. อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องหาเวลาว่างจัด Home Room เพื่อพูดจากันแบบครอบครัว

5. ผู้บริหารต้องเร่งเร้า หรือกระตุ้นให้ครูจัดการสอนซ่อมเสริมในทุกครั้งที่พบว่านักเรียนมีจุดบอดที่ตรงไหน จากการทดสอบทุกครั้ง นักเรียนจะไม่ยอมบอกว่าจะให้ครูสอนซ่อมเสริมสาเหตุเพราะไม่กล้าแฉครู หรือขี้เกียจ

6. ผู้บริหารและครูผู้สอน ควรตระหนักถึงภารกิจของอาจารย์ที่ปรึกษา ในเรื่องให้คำปรึกษาถึงเรื่องครอบครัวของนักเรียน เพราะนักเรียนอาจว่าเหวและขาดที่พึ่ง ให้ความสนใจในความเป็นอยู่ของนักเรียน เขาอาจต้องให้ครู - อาจารย์ ช่วย แต่เขาไม่ทราบว่าจะปรึกษาใคร เรื่องเพื่อนก็มีความจำเป็นอีกเช่นกัน ควรจะต้องใกล้ชิดกับผู้ปกครองของนักเรียนด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะเป็นคนที่พร้อมจริง ผู้บริหารควรจัดการอบรมอาจารย์ผู้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา

7. ผู้ปกครองควรให้กำลังใจอยู่เสมอความผิดพลาดของเด็กนักเรียน ให้เป็นบทเรียนสอนเขาเท่านั้น ไม่ควรดูดำ เพราะไม่ใช่แรงเสริมที่ดี

8. โรงเรียน ครู ควรยกย่องคนดี เพื่อให้เป็นแรงเสริมให้กับนักเรียน

9. ส่งเสริมวิธีการเรียนที่ควรแก่นักเรียน โดยภาคปฏิบัติ ไม่ใช่ทฤษฎี คือ สอนง่าย ใช้งานไปทำที่บ้าน เริ่มจากง่ายไปหายาก ตรวจสอบให้นักเรียน รายงานผลงานให้นักเรียน ทราบ นัดสอนซ่อม ครูต้องตรงต่อเวลา และไม่ผิดกติกาเสียเอง

10. ครู ควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะจะเป็นเครื่องเร้าหรือแรงเสริมที่ทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะเรียน

11. บิดามารดาอย่าบังคับให้ลูกเรียนตามคำที่ตัวเองชอบ แต่จะปล่อยให้เขาเลือกตามที่เขาชอบ โดยมีเราเป็นผู้ประคับประคองและให้กำลังใจ แต่ถ้าจะให้เขาเรียนตามที่เราชอบ ต้องหวานล้อมเขาจนเขาเชื่อด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ต้องวิจัยที่ใช้เครื่องมือ ที่มีคำถามให้ลึก และละเอียดกว่านี้ จะรู้เรื่องราวให้ลึกซึ้งกว่าที่เป็นอยู่

2. ต้องวิจัยโดยใช้การศึกษาปัจจัยที่ทำให้ที่ปรึกษาทำหน้าที่ได้ไม่สมบูรณ์ โดยถามบุคคลที่มีหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มากกว่า 10 สถานศึกษา

3. การวิจัยโดยใช้การศึกษาปัจจัยที่ทำให้การแนะแนว นักเรียนนักศึกษา ไม่

สมบูรณ์คือ โดยขอควมช่วยย้ทำหน้าที่ย้แนะแนว มากกว่า 200 ราย

4. การวิจัยควรทำเมื่อนักเรียนปีที่ 1 ได้เรียนไปหนึ่งภาคเรียนแล้ว เพราะนักเรียนจะได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสูงหรือต่ำ พอจะทำนายได้ว่าเมื่อเรียนครบ 1 ปี นักเรียนคนไหนจะอยู่ คนไหนจะต้องออกและคนไหนจะต้องเรียนซ้ำ

เชิงอรรถ

¹ ปาจารย์ วัชชวัลลค์, “อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร,” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหาวิทยาลัยราชภัฏการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 45-54.

² Noonan, Richerd , “School environments and school out comes: An Empirical Comparative Study Using The IEA data,” In *Comparative Reserch on Education : Overview, Strategy and Application in Eastern and Western Europe*. Edited by Nemfrad Niessen, and Jules Pescher. Budapest : Alkadimiai Kiade, 1982, pp. 169 - 202.

³ นิภา อุตถากร, “การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษา และผู้ให้คำปรึกษา,” *วิทยานิพนธ์การศึกษษมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*, 2519, หน้า 27.

⁴ วิไล แพงคำ, “การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการแนะแนว เกี่ยวกับเรื่องความรู้ของผู้ให้คำปรึกษา,” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ภาควิชาจิตวิทยาแนะแนวการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 2579, หน้า 27.

⁵ วารุณี ธนวรรณิช, “มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหารงานแนะแนว,” 15 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2524), หน้า 18.

⁶ Jones, Arther J, *Principle of Guidance*. New York : McGraw-Hill Book Co., 1951, p 78.

⁷ วัชรีย์ ทรัพย์มี, *การแนะแนวในโรงเรียน*, (กรุงเทพ : ไทยวัฒนาพานิช 2521), หน้า 40.

⁸ วารุณี ธนวรรณิช, เรื่องเดียวกัน, หน้า 16.

⁹ Hurlock, Eligabeth B. Development Pachology : 3d. ed. New York : McGraw - Hill Company 1898, p 926.

¹⁰ สุรินทร์ สุทธาทิพย์, “อารมณ์ของเด็กที่มีผลต่อการเรียนรู้,” จุลสารสะพานทองของสมาคมผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย 1 (กันยายน 2518), หน้า 125.

¹¹ Wood Ward, Haral Leander. “determening Success and Failure in Inner City schevel,” Dissertation Abstracts International. 32 (October 1971) : 1950 - 51 A.

¹² พรณี ชูทัย, จิตวิทยาการเรียนการสอน, (กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกการพิมพ์ 2522), หน้า 230.

¹³ อูษา เหมตะศิลป์, “ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานในการขนส่งนักเรียนออกฝึกงานนอกสถานที่ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521,” เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524), หน้า 21.

¹⁴ สงบ ลักษณะ, “การศึกษาสถานภาพของการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพและการใช้แหล่งวิทยาการและสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521,” เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2524), หน้า 26.

¹⁵ สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, ตำราพัฒนาการของครอบครัวและเด็กฉบับปรับปรุงแก้ไข, พิมพ์ครั้งที่ 4) 2514, หน้า 284.

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพานิช. “ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการฝึกหัดครู.” เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 152 กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2517.

กระทรวงศึกษาธิการ. “ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.

กรมอาชีวศึกษา. ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2535.

กรมอาชีวศึกษา. ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.

กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาเฉพาะกรณี : การออกดลงคัน ของนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา 2518.

จินตนา หมู่ผึ้ง. “การอบรมและการเลี้ยงดูเด็ก.” กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

จันทนา นนทิก. “การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนที่มีโอกาสศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคกลาง จำแนกตามประเภทโรงเรียน.”

จิราภรณ์ หุ่นตระกูล. “การทดสอบใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเสมียนนารี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2538.

จรณิต แก้วกังวาล. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของนักเรียนและผู้ปกครองกับระดับชั้นเรียน ในจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำ, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

เจเลียว บุรีภักดี และคณะ. รายงานการวิจัยลักษณะครูดี กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2520.

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. “ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

พรอณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกการพิมพ์, 2522.

พิทักษ์ รัชพลเดช “นโยบายการศึกษาฝ่ายวิทยาศาสตร์.” วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 3 (พฤษภาคม 2512) : หน้า 79. .

มนัส ประสงค์. “ศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญกับการสละสิทธิ์เข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, 2529.

ยุพิน นิสัยนต์. “การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจการปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ปกศ. สูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” วิทยานิพนธ์ กศม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516.

ล้อม ไชยศร. “ลักษณะครูที่ดีในทวรษณะของนักเรียนชายมัธยมต้น โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ และ วราตม ทีสุภะ. สังคมวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร : เอราวัฒนธรรมพิมพ์, 2522.

ดวงเดือน พิศาลบุตร. “ปรากฏทวิชาเทคนิคในการแนะแนวแก่นิสิตปริญญาครุศาสตร์ ปีที่ 2.” พ.ศ. 2500.

ดวงเดือน ไชยคำ “บุคลิกลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด และที่ไม่มีเพื่อน.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

นิภา อัดถการ . “การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา.” ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต,

นวลศิริ เปาโรหิตย์. การแนะแนวอาชีพในโรงเรียน, วารสารแนะแนว 19 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.

บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524.

อาจารย์ วัชชวัลคุ. “อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.

ประนอม ทวีกาญจน์. “ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมที่บ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพการเรียน การสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่ม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” มหาวิทยาลัย 2526.

ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล. “แบบเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2524.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารวิชาการ กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2535.

สุโท เจริญสุข. “การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาแนะแนวต่อ ลักษณะสำคัญทางทัศนคติความรู้ และความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

สุนันท์ ศลโกสม. “ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจ เรียนความวิตกกังวลในการเรียน ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง และฐานะทาง เศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมปีที่ 7.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516.

สุรินทร์ สุทธาทิพย์. “อารมณ์ของเด็กที่มีผลต่อการเรียนรู้.” จุลสารสะพานทองของสมาคม ผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย 1 (กันยายน 2518).

สุวิทย์ ชี้อตรง. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2527.

สุรีพร กุลนาม. “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยาศาสตร์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2534.

สุมาลี สังข์ศรี. “ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล, *จิตวิทยาการศึกษา*, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สมพร สุทธิสังข์. “บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กับการออกกลางคันของนักศึกษาในสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง.” วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร, 2533.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. *การวิจัยเชิงบรรยาย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2524.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และคณะ. “ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของผู้สมัครที่สอบผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ศึกษาเปรียบเทียบเชิงวัดและผลที่วัดได้.” ม.ป.ท. (อัดสำเนา).

สาโรช บัวศรี และคณะ. *การศึกษาเพื่อการงานอาชีพ*, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2521.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. *ชุดการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ (ศึกษา 322)*.

สงบ ลักษณะ. “การศึกษาสถานภาพของการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพและการใช้
แหล่งวิทยาการและสถานประกอบการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น 2521.”
เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง การวิจัยทางการศึกษา และการวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ 2524.

สมาคมคนเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, ตำราพัฒนาการของ
ครอบครัวและเด็กฉบับปรับปรุงแก้ไข, พิมพ์ครั้งที่ 4), 2514.

วนิดา แดงสุภา. เอกสารการอบรมครู : การจัดอาชีวศึกษาและการจัดอาชีพศึกษาและ
การแนะแนวอาชีพ. (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2525, (อัดสำเนา).

วรรณ พรมนุรมย์. ยุทธศาสตร์ในการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ, กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อักษรไทย, 2526.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. บุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการอัดสำเนาจัดลำดับ
นักเรียน, วารสารแนะแนว, (12 มิถุนายน - กรกฎาคม 2524).

วัชรีย์ ทรัพย์มี “สภาพการแนะแนวของสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย.” งานวิจัย, 2519.

วัชรีย์ ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2521.

วาสนา พิทักษ์สาลี. “ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอน
ในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการ
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2527.

วารุณี ธนวานิช. “มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหารงานแนะแนว.” 15 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2524).

วิไล แพงคำ. “การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนว และนิสิตสาขาการแนะแนว เกี่ยวกับเรื่องความรู้ของผู้ให้คำปรึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ภาควิชา จิตวิทยาแนะแนวการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2579.

อุษา เหมตะศิลป์. “ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานในการขนส่ง นักเรียน ออกฝึกงานนอกสถานที่ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521.” เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่อง การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ 2524.

อนุพงศ์ สุขเกษม. “สภาพการเรียนการสอนอาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในเขตการศึกษา 8.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

Thornidike, R. L. *Measurement and Evaluation in Psychology and Education*. New York : John Wiley and sons, Inc., 1967.

Good Thomas L. “Classroom research : 4 Decade of Progress.” *Educational Psychologist*. 1983. Vol 18, No.3, 127 - 144.

Jone Arther J. *Principle of Guidance*. New York : McGraw-Hill Book Co., 1951.

Cronbach, Lee J. *Essentials of Psychological Testing*. 3d ed. New York : Harper Row Publisher, 1970.

- Gage, N. L., and Berliner, David C. *Educational Psychology*. 2nd ed. Chicago : Rand McNally College Publishing Company, 1979.
- Carvalho, Maria Ausiliadore Vieira de. "Home Environmental Influences on Educational Achievement." *Dissertation Abstracts International* 42 (June 1982).
- Martinson, Susan P. "A Study of the Differences Between Freshman Dropouts and Persisters at the University of Kansas, Fall Semester, 1977." *Dissertation Abstracts International* Vol. 41 No. 10.
- Alexander W. Astin. "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropout Among High Ability." *Journal of Educational Psychology*, August, 1964.
- Wolman, Wayne H. "Use of the Survey of Study Habits and Attitudes for Counseling Students." *The Personal and Existence Journal* 35 (December 1956).
- Hoyt, K. B. and Mangam, G. L. *Career Education : What it is and How to Do it*. 2nd ed. Salt Lake City, Utah : Olympian Publishing Company 1974.
- Sehore, Milton F, and Leiman, Alan H. "Parental Perception of the Student as Related to Academic Achievement in Junior College." *The Journal of Experimental Education*. 30 (Summer 1960).
- Morrow, William R., and Wilson, Robert C. "Family Relations of Bright High - Achieving and Under - Achieving High School Boys." *Child Development*. 32 (April 1961).

Noonan, Richard. "School environments and school outcomes: An Empirical Comparative Study Using The IEA data." In Comparative Research on Education : Overview, Strategy and Application in Eastern and Western Europe. Edited by Nemfrad Niessen, and Jules Pescher. Budapest : Alkadimiai Kiade, 1982.

Hurlock, Elisabeth B. Development Psychology : 3d. ed. New York : McGraw - Hill Company 1898.

Wood Ward, Haral Leander. "determining Success and Failure in Inner City scheve." Dissertation Abstracts International. 32 (October 1971) .

ภาคผนวก

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 11 / 2539

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายสมภพ ภาสบุตร

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสมภพ ภาสบุตร เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อ และ โครงการวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ดร.ศิริพรพรรณ ชุ่มนุญ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ประธานกรรมการ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย กรรมการ
ดร.ศิริพรพรรณ ชุ่มนุญ กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์ ฝักน้อย กรรมการ
ผศ.ดร.สมพร ไชยะ กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
รักษาการในตำแหน่งคณบดี

ที่ ทม 1504/ 1710

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายสมศักดิ์ มโนวัฒน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ภ.ดร.ปรีชาพร) วงศ์อนุตรโรจน์
รักษาการในตำแหน่งคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๒๒๕๕๐๕๒-๕๑๐๑ ต่อ ๕๕๓ ๕๕๒

ที่ ทม 1504/ 1709

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายจำลอง นิจุสุวัต

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
รักษาการในตำแหน่งคณบดี

ที่ ทม 1504/ 1708

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายวิฑูรย์ เข็มมเวช

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. ปรีญาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
รักษาการในตำแหน่งคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1707

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางสาวอรษา วิไลพันธ์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. ปรีชาพร วงศ์อนันทรโรจน์)

รักษาการในตำแหน่งคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1706

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

24 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางแสงระวี จริตพานิช

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

รักษาการในตำแหน่งคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1705

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๔๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายชัยวุฒิ เกษพัฒนา

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมภพ ภาสบุตร ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่วงอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
รักษาการในตำแหน่งคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 1882

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

ด้วย นายสมภพ ภาสบุตร เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบ
เรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พรณี สักจิวัดนะ

(ผศ.ดร.พรณี สักจิวัดนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2539

1. นายสมภพ ภาสบุตร ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร” โดยมี รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษากันคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.มนัส สัจจวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/2007

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องเก็บข้อมูล

ด้วย นายสมภพ ภาสบุตร เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้
รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2539

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Mr. Sirin
(ผศ. ดร. พรวรรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

จากบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายสมภพ ภาสบุตร

1. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
-

ที่ ศธ 0907/ 1039

กรมอาชีวศึกษา

120

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

๕๖ มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม 1504/2007 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตให้ นายสมภพ ภาสบุตร นักศึกษาปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา แจกแบบสอบถาม
เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสมภพ ภาสบุตร แจกแบบสอบถาม
เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิ ผลสวัสดิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2822551-2

โทรสาร 2829354

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

เปรียบเทียบปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น
ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
A Comparative of Factors Contributed to Achievement of Students
in Industrial program, Samutthasakhon Technical College.

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อจะได้ศึกษาปัญหาในด้านการเรียน ของนักเรียนระดับ
ปวช. ชั้นปีที่ 1 เฉพาะช่างอุตสาหกรรม 6 แผนกวิชา คือ ช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า
ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโรงงาน ของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ว่านักเรียนที่เรียน
ได้เกรดเฉลี่ยต่างกัน จะมีผลให้เกิดการแตกต่างกันจะมีผลมาจากทางด้านปัญหาทางโรงเรียน ปัญหา
ของผู้ปกครอง ปัญหาจากตัวนักเรียนเอง หรือปัญหาทางสังคม หรือไม่อย่างไร ขอให้ผู้ตอบ ตอบด้วย
ความเป็นจริง เพื่อผู้วิจัยจะได้หาทางช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

2. ข้อมูลนี้ จะนำผลมาประมวลเป็นผลรวม ดังนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจึง ไม่ต้องเขียนชื่อลงบนแบบ
สอบถาม ดังนั้นการตอบใด ๆ ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะไม่มีโอกาสรู้เลยว่าผู้ใด เป็นผู้ตอบแบบ
สอบถามจึงมีอิสระเต็มที่

3. แบบสอบถามนี้มี 1 ชุด แบ่งเป็น ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นการเลือกตอบ
(Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถาม แบบสำรวจความคิดเห็น เป็นคำถามแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า
(Rating scale)

5. ผลการเรียนในชั้น ปวช.ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์
- ( ) ต่ำกว่า 2.0
  - ( ) สูงกว่า 2.5
6. วิชาที่ชอบเรียนในระดับ ปวช. มากที่สุด
- ( ) วิชาคณิตศาสตร์ , วิทยาศาสตร์
  - ( ) วิชาภาษาอังกฤษ
  - ( ) วิชาทฤษฎีทางวิชาชีพ
  - ( ) วิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพ
  - ( ) วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ
  - ( ) อื่น ๆ (ให้ระบุ).....
7. วิชาที่ไม่ชอบเรียนมากที่สุดในระดับ ปวช. คือ
- ( ) วิชาคณิตศาสตร์ , วิทยาศาสตร์
  - ( ) วิชาภาษาอังกฤษ
  - ( ) วิชาทฤษฎีทางวิชาชีพ
  - ( ) วิชาภาคปฏิบัติทางวิชาชีพ
  - ( ) วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพ
  - ( ) อื่น ๆ (ให้ระบุ).....
8. สถานภาพของบิดามารดา
- ( ) บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
  - ( ) แยกกันอยู่
  - ( ) หย่าร้าง
  - ( ) บิดาถึงแก่กรรม
  - ( ) มารดาถึงแก่กรรม
9. มีพี่น้องทั้งหมด
- ( ) เป็นลูกคนเดียว
  - ( ) 2 คน
  - ( ) 3-4 คน
  - ( ) มากกว่า 4 คน

ตอนที่ 2

ปัญหาในการเรียนของนักเรียนในระดับ ปวช. ช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในตารางข้อความตามความสำคัญ มาก น้อย ตามที่ท่านเห็นควร (กรุณาตอบทุกข้อ) ระดับที่ท่านเลือกมีความหมายดังนี้

- มากที่สุด   หมายความว่า   ท่าน ได้ปฏิบัติและ เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
- มาก   หมายความว่า   ท่าน ได้ปฏิบัติและ เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
- ปานกลาง   หมายความว่า   ท่าน ได้ปฏิบัติและ เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
- น้อย   หมายความว่า   ท่าน ได้ปฏิบัติและ เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
- น้อยที่สุด   หมายความว่า   ท่าน ได้ปฏิบัติและ เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

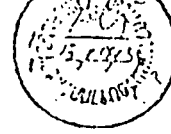
ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ปัจจัยทางโรงเรียน</u>						
1.	ครูเอาใจใส่ต่อท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครูพยายามทำบทเรียนให้ง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครูเปิดโอกาสให้ท่านซักถาม	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครูได้สอนซ่อมเสริม	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครูสาธิตให้ท่านดูก่อนสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครูแจ้งผลการเรียนทุกสัปดาห์หลังทดสอบ	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครูมีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ครูอนุญาตให้ ได้ใช้เครื่องมือเครื่องจักร	.....	.....	.....	.....	.....
9.	อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้คำปรึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....
10.	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยแนะนำเรื่อง การเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
11.	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยประสานงานกับ อาจารย์ผู้สอน เรื่องการเรียนของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยให้คำปรึกษาเรื่องครอบครัวของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
13.	อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจเรื่องความเป็นอยู่ของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
14.	อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจเรื่องการคบเพื่อนของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
15.	อาจารย์ที่ปรึกษาได้เคยติดต่อผู้ปกครองของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
16.	อาจารย์แนะแนวมีความจริงจังในการแนะแนว	.....	.....	.....	.....	.....
17.	การแนะแนวช่วยนักเรียนได้ดี	.....	.....	.....	.....	.....
18.	ครูในวิทยาลัยเป็นที่พึ่งของท่านได้	.....	.....	.....	.....	.....
19.	ท่านเคยขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาเพียงใด	.....	.....	.....	.....	.....
20.	อาจารย์ที่ปรึกษาเคยเฝ้าพบนักเรียนของตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
21.	ท่านต้องการให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา <u>ปัจจัยทางผู้ปกครอง</u>	.....	.....	.....	.....	.....
22.	ผู้ปกครองของท่านสนับสนุนให้ท่านเรียนวิชาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
23.	ผู้ปกครองเคยถามท่านถึงเรื่องเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
24.	ผู้ปกครองเคยช่วยอธิบายวิชาต่าง ๆ แก่ท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
25.	ผู้ปกครองเคยให้ผู้อื่นอธิบายวิชาแก่ท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
26.	ผู้ปกครองเคยติดตามผลการเรียนและความประพฤติของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27.	เมื่อท่านผิดหวังเรื่องเรียนผู้ปกครองให้กำลังใจท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
28.	ผู้ปกครองเคยสัญญาว่าถ้าเรียนเก่ง ๆ จะให้รางวัลแก่ท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
29.	ท่านเคยช่วยงานทางบ้านเพียงใด	.....	.....	.....	.....	.....
30.	ท่านเคยช่วยผู้ปกครองหาเงิน	.....	.....	.....	.....	.....
31.	ท่านท่าน เป็นกำลังสำคัญในบ้าน	.....	.....	.....	.....	.....
32.	ท่านรักเสื้อผ้าของคนในบ้าน	.....	.....	.....	.....	.....
33.	ท่านไม่มีเวลามาเรียนเพราะต้องช่วยผู้ปกครอง	.....	.....	.....	.....	.....
34.	ผู้ปกครองมีฐานะทางการเงิน	.....	.....	.....	.....	.....
35.	ท่านได้ เป็นมาวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....
36.	ผู้ปกครองของท่านเคยยืมยืมเงินคนอื่น	.....	.....	.....	.....	.....
37.	เครื่องอำนวยความสะดวกในบ้านท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
	<u>ปัจจัยจากตัวนักเรียน</u>					
38.	ถ้าไม่มีบิดาและมารดาท่านจะลำบาก	.....	.....	.....	.....	.....
39.	ท่านอยากเรียนสาขาวิชาอื่นนี้	.....	.....	.....	.....	.....
40.	วิทยาลัยมีความพร้อมด้านเครื่องมือ	.....	.....	.....	.....	.....
41.	การเห็นคนอื่นเรียนเก่งเป็นแรงจูงใจต่อตัวท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
42.	ครูที่ตีมีเมตตาเป็นแรงจูงใจ	.....	.....	.....	.....	.....
43.	สิ่งแวดล้อมที่ดีในวิทยาลัยเป็นแรงจูงใจ	.....	.....	.....	.....	.....
44.	การประสบผลสำเร็จในการสอบเป็นแรงจูงใจ	.....	.....	.....	.....	.....
45.	การไม่อ่อนสั่นอ่อนยาวของครูทำลายแรงจูงใจ	.....	.....	.....	.....	.....

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
46.	ท่านเรียน โดยฟังคำอธิบายสามารถเข้าใจได้	.....	.....	.....	.....	.....
47.	ท่านเรียน โดยจดให้ทันแล้วกลับไปทบทวน	.....	.....	.....	.....	.....
48.	ท่านเรียน โดยการถามอาจารย์ผู้สอน	.....	.....	.....	.....	.....
49.	เรื่องอะไรที่ท่านไม่เข้าใจท่านถามครูผู้สอน	.....	.....	.....	.....	.....
50.	เรื่องการทำกรบ้านท่านทำ	.....	.....	.....	.....	.....
51.	วิชาปฏิบัติท่านรักถามปัญหาครูผู้สอน	.....	.....	.....	.....	.....
52.	ท่านขบคิดหาวิธีแก้ปัญหาคาบปฏิบัติ	.....	.....	.....	.....	.....
53.	อยู่ที่บ้านท่านมีเวลาทำการบ้าน	.....	.....	.....	.....	.....
54.	ท่านมีเวลาทบทวนเรื่องที่เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
55.	ท่านค้นคว้าหรือถามปัญหาจากบุคคลอื่น	.....	.....	.....	.....	.....
56.	ท่านพอใจในผลการเรียนของท่านก่อนเรียน ปวช.	.....	.....	.....	.....	.....
57.	ความรู้เท่าองท่านเป็นอุปสรรคในการเรียนระดับ ปวช.	.....	.....	.....	.....	.....
58.	ท่านอยากทำงานระหว่างเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
59.	ท่านหารายได้เองในการมาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
60.	ท่านเอาวิชาที่เรียนหารายได้	.....	.....	.....	.....	.....
61.	ท่านหารายได้จากการทำงานทุกอย่าง	.....	.....	.....	.....	.....
62.	ท่านเคยติดต่อครู-อาจารย์ให้ทำงานทำระหว่างเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
63.	ท่านเคยอ่านประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์เพื่อหางานทำ	.....	.....	.....	.....	.....
64.	ท่านเคยยืมเงินเพื่อนเพราะเงินขาดมือ	.....	.....	.....	.....	.....

ลำดับที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัจจัยทางสังคม</u>					
65.	ท่านมีเพื่อนที่วิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....
66.	ท่านมีความรักเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
67.	เพื่อนจะหาท่านเป็นคนที่มีสังคมรังเกียจแต่ ท่านยังรัก	.....	.....	.....	.....	.....
68.	เพื่อนของท่านเป็นคนที่สังคมยกย่องท่าน รัก	.....	.....	.....	.....	.....
69.	เพื่อนกับ: รับประทานอาหารเลือกเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
70.	ท่าน ไม่ต่างคืนกับเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
71.	เพื่อนของท่านเคยชวนท่านให้ลาออก	.....	.....	.....	.....	.....
72.	ท่าน: เคยผิดหัวมีเพื่อนคอยปลอบใจท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
73.	บ้านของท่านอยู่แหล่ง: ลีลมโทรม	.....	.....	.....	.....	.....
74.	บิดาของท่านมีการศึกษาอยู่ในระดับ	.....	.....	.....	.....	.....
75.	มารดาท่านมีการศึกษาอยู่ในระดับ	.....	.....	.....	.....	.....
76.	คนในบ้านของท่านมีการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
77.	คน ในบ้านของท่านที่ไม่เรียนหนังสือเลย	.....	.....	.....	.....	.....
78.	คน ในบ้านท่านมีความรักท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
79.	บิดารักท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
80.	มารดารักท่าน	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

เกิดเมื่อ	วันที่ 18 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2484
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 444 ถนนบำเพ็ญสิริ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ประถมศึกษาปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดประสาธ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง - ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศิริศึกษา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอยุธยา - ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลจังหวัดพิจิตร อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร - มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนพิจิตร “พิจิตรวิทยาคม” อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร - ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร - ปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
การทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา - โรงเรียนวัดตรีทศเทพ อำเภอสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร - โรงเรียนการช่างนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม - วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี - วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี - วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร - วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
ปัจจุบัน	- ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกระบี่